MŪSŲ PASTOGĖ

(XXIV) 10.12.1973 REGISTERED FOR POSTING AS A NEWSPAPER CATEGORY B. 1973.12.10 Nr. 49 (1299)

GINKIME SAVO TEISES

OKUPANTAS KESINASI Į PALIKIMUS

Okupuotoje Lietuvoje leidžiamas ir veltui pasaulio lietuviams siuntinėjamas "Gimtasis Kraštas" spalio 25 numeryje įsidėjo ilgą Saliamono Vaintraubo komentarą "Kam atiteks palikimai?", kuriame jis dėsto, kaip jo vadinami vaduotojai trukdo įpėdiniams palikimus gauti. Eltos bendradarbio paklaustas, Lietuvos Generalinis Konsulas A. Simutis atsakė į jam duotus kelis klausimus.

– Ar teisybė, kad veiksniai trukdo įpėdiniams Lietuvoje palikimus gauti?

– Čia tiek pat teisybės, kiek okupanto ir jo tarnų tvirtinime, kad Lietuva savanoriškai įstojusi į Sovietų Sąjungą. Lietuvos konsulai savo paskirtimi yra įpareigoti ginti Lietuvos piliečių interesus, ir tą jie visomis išgalėmis vykdo. Todėl jie trukdo okupantui užgrobti palikimus, kurie priklauso okupuotoje Lietuvoje gyvenantiem įpėdiniam.

– Gal žinote ką nors apie Kristupo Juškos palikimą, kurio atsiimti įpėdinis turėjęs net į Švediją nuvykti?

– Šis palikimas buvo Lietuvos Generalinio Konsulato Čikagoje konsulariniame rajone. Norėdamas, kad palikimas tektu Juškos įpėdiniams, o ne sovietams, Generalinis Konsulas Čikagoje, velionis Petras Daužvardis, susižinojo su Lietuvoje gyvenančiu mirusiojo sūnum ir pakvietė jį atvykti į Ameriką arba į bet kurią laisvojo pasaulio šalį atsiimti tėvo palikimą. Sūnus atsakęs, kad jis į Ameriką atvykti negalįs, bet galėtų nuvykti į Švediją. Konsulas sutiko jam palikimą pervesti į Švediją. Jis čion atvykęs su Maskvos Injurkolegijos agentūros Vilniuje tarnautoja Genovaite Valinskiene (nepranešęs apie jos "globą" konsului). Švedijoje, Vilius Juška pasirašė pakvitavimą, kad palikimo tiek tai dolerių gavęs, o po to su Valinskiene grįžo į okupuotą Lietuvą.

– Ar manote, kad Juška jam priklausomų dolerių į rankas negavo?

– Tikrai ne. Tam ir buvo su juo atsiųsta Valinskienė, kad gavęs dolerius įpėdinis nenutartų nukeliauti į Ameriką ar kur kitur.

– Ar žinote bent vieną atsitikimą, kur okupantas, paėmęs palikimo dolerius, įpėdiniui nieko neduotų?

– Zinau, štai jis: 1967 m. balandžio 7 d., Paterson, N.J., mirė Nikodemus Amfaravičius - Anforovich. Jis paliko keliolika tūkstančių dolerių, bet nepaliko nei testamento, nei artimų šeimos narių. Apmokėjus laidotuvių ir kitas išlaidas, įpėdiniams Lietuvoje liko $10,899.07. Injurkolegijos advokatas, neva atstovaująs "vienintelę mirusiojo įpėdinę" Antaniną, Stasio dukrą, Anforovich - Amparavičiūtę, jos vardu Maskvoje surašė "The Release and Refunding Bond to Administrator", kurį tariamoji įpėdinė pasirašė Amerikos Konsulo akivaizdoje. Ji taipgi indorsavo jos vardu 1967 m. rugpiūčio 15 d., išrašytą čekį sumoje $10,655.07, lyg tai ji tuos pinigus būtų gavusi. Inkurkolegija nutylėjo, kad Sibire ištrėmime gyvena tikra Amfaravičiaus sesuo Michalina Gečiauskienė. Po dešimties metų, grįžusi į Lietuvą iš Sibiro tremties, Gečiauskienė pradėjo rašyti laiškus broliui Nikodemui. Atsiliepė giminės iš Amerikos, kad brolis jau miręs ir kad jo palikimą kaž kas pasiėmė. Gečiauskienė parašė giminėms, kad ji jokio palikimo nėra gavusi. Giminės kreipėsi į Lietuvos Generalinį Konsulatą New Yorke. Pavedžiau reikalą ištirti advokatams. Išaiškėjo, kad Injurkolegija palikimą yra paėmusi, bet teisėtai įpėdinei, seseriai Michalinai Gečiauskienei jo neišmokėjusi. Mano advokatai trina rankas, kad šį kartą Injurkolegija bus pašokdinta už palikimo pasisavinimą... Bet, vos pajudinus bylą, pradėjo plaukti giminėms iš Gečiauskienės aliarmuojantys laiškai: Brangieji, ačiū už jūsų pastangas, bet toliau nieko nedarykite, palikimą gausiu..." Daviau patarimą advokatams bylą nutraukti, nes kiltų pavojus, kad senutė "už tarybinės santvarkos šmeižimą" dar kartą atsidurtų Sibire.

– Ką galėtumet pasakyti apie teisėjus ir advokatus, kurie, anot Vaintraubo, patys nuvežė dolerius į Lietuvą ir išdalino įpėdiniams?

– Dolerių ar kitos kokios svetimos valiutos okupuotoje Lietuvoje niekas negali imti nei pas save laikyti. Nusikaltę labai griežtai baudžiami. Beje, Vaintraubas rašo apie Hartfordo teisėją James Kinsella, kuris lankęsis Lietuvoje ir įsitikinęs, kad įpėdiniai palikimus gauna. Įdomus sutapimas - kaip tik šią savaitę gavau to teisėjo pranešimą apie vieno lietuvio palikimą. Jei teisėjas būtų įsitikinęs, kad įpėdiniai Lietuvoje palikimus gauna, tai vargiai jis bekviestų Lietuvos konsulą tuos įpėdinius atstovauti...

– Ar teisingas Vaintraubo perduotas Injurkolegijos tarnautojos Valinskienės tvirtinimas, kad "Palikimas, atitekęs mūsų krašto gyventojams, yra visiškoje jų žinioje?"

– Jeigu taip būtų, tai Vaintraubui nereikėtų laikraščiuose rašyti ilgų ir klaidinančių aiškinimų. Visame civilizuotame pasaulyje ta teisė yra savaime suprantama ir jos aiškinti nereikia.

– Ką galėtumėt patarti asmenims, turintiems šeimos narių ir giminių Lietuvoje?

– Kiekvienas asmuo, turįs šeimos narius Lietuvoje, turėtų surašyti testamentus, kad prie jo palikimo negalėtų prisitaikyti Rusijos interesus atstovaujantys advokatai ir jų agentai. Jei palikimas stambokas, tai testamentas turėtų būti taip surašytas, kad tik dalis turto tektu įpėdiniams Lietuvoje, o kita dalis nueitų už Lietuvos laisvę kovojančioms organizacijoms ir lietuvių kultūrinėms institucijoms laisvajame pasaulyje.

***

TERORAS PATEISINAMAS PRIEŠ KITUS

Brazilijos spauda praneša, kad Paragvajaus kaimelyje, netoli Brazilijos sienos, Izraelio komandos nariai šią savaitę pasmaugė dr. Joseph Mengelė, kaltinama darius eksperimentus su žmonėmis Auschwitz koncentracijos stovykloje.

Papildomomis žiniomis dr. J. Mengele pakeitęs pavardę gyveno Paragvajaus kaimelyje su žmona ir dviem sūnumis. Jo gyvenamą vietą susekė Vienoje (Austrijoje) veikianti Simon Wisethal agentūra, kurios komandos (grupės) visame pasauly pasisklaidžiusios, seka, gaudo ir žudo įtariamus nacių karo nusikaltelius. Šios agentūros pastangomis buvo sugautas ir Eichmann.

Simon Wisenthalio agentūros bylose yra šimtai tūkstančių tikrų ir tariamų nacių karo nusikaltėlių.

***

SOLŽENITSYNO PAŽADAS

Vakarus pasiekė Sovietų rašytojo Solženitsyno pareiškimas, kad neseniai Maskvoje bandytas Sacharovo užpuolimas buvęs KGB surežisuotas. Kaltinami buvo arabų teroristai.

Solženitsynas esąs davęs dr. Sacharovui tokį pasižadėjimą: „Jeigu tave nužudys, o aš dar būsiu gyvas, tai pasižadu visą savo likusį gyvenimą ir plunksną naudoti tik vienam tikslui, — kad žudikai nebūtų pripažinti laimėtojais".

Sydnėjaus "Grandinėlė" šoka Tautos Šventės minėjime Newcastelyje.

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VAJUS

Krašto Tarybos suvažiavimas 1972 metais Sydnejuje įpareigojo A.L.B. Krašto Valdybą įsteigti spaustuvę "Mūsų Pastogės" ir kitiems Bendruomenės reikalams.

Krašto Valdyba, apsvarsčiusi visas galimybes ir sąlygas, padarė išvadas:

1. Įsigyti spaustuvę A.L.B. Krašto Valdybos vardu. Akcinės, kooperatinės ar panašios formos bendrovė būtų nepraktiška ir vargu įmanoma.

2. Kreiptis į Bendruomenę aukų ir iš suaukotų pinigų pirkti spastuvei reikalingas mašinas.

Pastaba: Šio reikalo teisiniam sutvarkymui yra pasirašyta patikėtinių sutartis tarp Krašto Valdybos ir "Mūsų Pastogės" Administracinės Komisijos.

3. Tinkamiausia būtų UNIVERSAL fotokopinė surinkimo mašina, kuria galima surinkti ne tik "Mūsų Pastogės" medžiagą, bet ir atlikti įvairius spausdinimui darbus: knygas, brošiūras ir kt.

4. Prie surinkimo mašinos reikalinga dar stambesnėms antraštėms rinkti ir klijavimo mašinos. Abi mašinos užpirktos iš Krašto Valdybos turimų lėšų.

5. Mašinas įsigijus, "Mūsų Pastogės" išleidimas ir paruošimas spaudai daug palengvėtų. Surinktos ir paruoštos medžiagos atspausdinimas "off-setto" būdu ir toliau būtų atliekamas kitose spaustuvėse.

6. Šiam projektui įgyvendinti reikalinga iš Bendruomenės surinkti $12,000.

A.L.B. Krašto Valdyba nuoširdžiai kreipiasi į visą Bendruomenę: "Mūsų Pastogės" skaitytojus, prenumeratorius, rėmėjus ir visus, kuriems rūpi lietuviško žodžio išlaikymas, prašydama aukų. Nuo jūsų priklauso ne tik "Mūsų Pastogės", bet ir lietuviško spausdinto žodžio ateitis Australijoje.

Nė viena auka nebus per maža. Visų bendras pritarimas ir aukos padarys šį vajų sėkmingu.

Artėjančių Šv. Kalėdų proga skirkime dovaną Bendruomenei, dovaną "Mūsų Pastogei", dovaną Lietuviškam Žodžiui, skirkime dovaną sau - sulig išgalėmis aukodami spaustuvės vajui.

Visi aukotojai bus skelbiami "Mūsų Pastogėje!"

Aukas prašome siųsti: A.L.B. Krašto Valdybai Box 130 Rundle St., P.O. ADELAIDE 5000.

arba "Mūsų Pastogės" Administracinei Komisijai Box 4558 G.P.O. SYDNEY, N.S.W. 2001.

A.L.B. Krašto Valdyba

KVIEČIAME Į TALKĄ

Kreipiamės šiandien į visus geros valios lietuvius - į tuos, kurie visą laiką stipriai stovėjo ir tebestovi už Australijos Lietuvių Bendruomenę ir už jos laikraštį "Mūsų Pastogę"; ir į tuos, kurie iki šiol abejojo ar buvo suklaidinti ir neremė nei Bendruomenės, nei "Mūsų Pastogės".

Ne paslaptis, mes turime savo tarpe žmonių, kurie pasyviai ir aktyviai yra nusistatę prieš Bendruomenę ir prieš jos laikraštį "M.P.", Sovietų propagandistai jais naudojasi ir mums daro daug sunkumų, mes pešamės be jokio pagrindo ir reikalo.

Vieną kartą mes turėtume pasakyti - gana, užteks tų vaidų, eikime dirbti visi vieną ir šventą darbą, junkimės į vieną stiprią bendruomenę ir remkime savo laikraštį "M.P."

Savas laikraštis yra mums be galo svarbus, jis yra ne tik veidrodis mūsų darbų, bet ir vadovas, skatintojas, įvertintojas visos mūsų veiklos. Bendruomenės, kurios neturi savo laikraščio, neturi ir jėgos, ten dešinieji ar kairieji ekstremistai tampo bendruomenę į visas puses, koliojasi savo laikraščiuose ir tūpčioja vietoje. Mūsų Bendruomenė yra pastatyta ant sveikų pagrindų, bet ir mums netrūksta tų ekstremistų, kurie norėtų bendruomenę sukti į fašizmą ar į komunizmą.

Šiandien mes išgyvenam labai svarbų bandymą: Maskva mums atsiunčia žymų dainininką solistą Kaniavą, tikėdamasi, kad mes, vietos agentų kurstomi, suskilsime, susipešime ir tarpusavio kautynėse sunaikinsime savo bendruomenę. Jau dabar kai kurie agentai, ar jų suklaidinti nerimsta, skleidžia įvairius prasimanytus gandus ir leidžia paskalas rūšiuodami žmones į komunistus ir nekomunistus.

Nepasiduokime Maskvos valiai ir komunistų agentų įtaigojimams. Žinokime, kad tie, kurie eis į Kaniavos koncertus ir tie, kurie neis, niekam nenusikals ir jokiais nuopelnais nebus apdovanojami. Palikime tai kiekvieno žmogaus privačiam apsisprendimui. Iš to neprivalome daryti tai, ko taip labai norėtų Maskva - pešty nių. Vietoje pešty nių parodykime vienybę, pademonstruokime Maskvai, kad mes jos tikslus jau supratome. Ta proga paaukokime ALB Krašto Valdybos skelbiamam spaudos vajui. Jei tai padarysime, galėsime paskelbti savo pergalę ir pasidžiaugti lietuvišku sąmoningumu.

ALB Krašto Valdybos paskelbtas vajus yra labai reikšmingas. Mums reikia turėti stiprų laikraštį, reikia mums turėti geresnes spaudos priemones ir užtikrinti galimai ilgesnį lietuvių bendruomenės egzistenciją Australijoje.

Čia ir kreipiamės į kiekvieną lietuvį, prašydami ateiti mums į pagalbą, be tavo, brolau-sese, pagalbos mums sunku. Taigi ištiesk pagalbos ranką ir sustiprink mūsų gretas.

am

Latrobiečių vaišėse iš k. į d. J. Mikštas, p. Neverauskienė, V. Neverauskas ir p. E. Eskirtienė. Nuotr. J. Šeštoko.

LATROBE VALLEY

KARIUOMENĖS ŠVENTĖS MINĖJIMAS

Nors latrobiečiai įsikūrė tik 86 mylios nuo Melbourno bet vis tik tos 86 mylios juos skiria nuo praminto kelio tarp Sydney, Melbourno ir Adelaides. Svečiai, ypatingai iš Sydney ir Adelaides, labai reti. Todėl visus nudžiugino žinia, kad į Kariuomenės Šventės minėjimą iš Adelaidės atvyksta Krašto Valdybos pirmininkas p. V. Neverauskas ir ponia.

Kadangi p. Neverauskai į Moe atvyko lapkričio 17 dienos rytą, tai prieš minėjimą turėjo laiko apžiūrėti apylinkę ir garsiąsias rudos anglies kasyklas. Vakare Morwell mieste įvyko Kariuomenės Šventės minėjimas. Vietos tautiečiai, pagerbdami iš taip toli atvykusius svečius, į salę rinkosi punktualiai.

Minėjimą atidarė seniūnė V. Koženiauskienė ir pakvietė minėjimo dalyvius tylos minute pagerbti žuvusius už Tautos laisvę. Po to seké svečio p. Neverausko paskaita. Toliau programoje pasirodė vietinės pajėgos. J. Mikštas su savo kūryba, Veronika Koženiauskaitė paskambino pianinu, o p. Mececkienė deklamacija. Minėjimas baigtas Tautos Himnu.

Vaišės vyko jaukioj šeimyniškoj nuotaikoj, kurių metu kalbėjo V. Koženiauskienė, p. E. Eskirtienė ir p. Neverauskas, kuris latrobiečius skatino ir toliau burtis, remti tautinę veiklą ir vaikams įžiebti meilę tėvų žemei. Be svečių iš Adelaidės, minėjime dalyvavo ir Sale seniūnijos tautiečiai p.p. Eskirtai, Butauskai, Drungilai, tai, galima sakyti, nuolatiniai Latrobe Valley seniūnijos parengimų rėmėjai ir visuomet laukiami svečiai.

a.a.

***

KALENDORIUS IR POLITIKA

VIENAIP GROJA, KITAIP ŠOKA

Neseniai Australijoje pradėtas platinti 1974 metų Australijos Lietuvių Kalendorius, kurį išleido "Tarptautinio Informacijų Centro Lietuvių Skyrius Sydnejuje (kas apie tokį centrą yra girdėjęs?), o redagavo Lietuvių Žurnalistų Sąjungos Sydnejaus Skyrius. Kalendorius yra palyginamai gana stambus - vadovėlinio knygos formato 72 psl. plus viršeliai. Šalia kalendoriumo ir gausių skelbimų šiame kalendoriuje yra paskelbta dar keletas rašinėlių, dėl kurių ir norisi čia viešai pasisakyti.

Visame pasaulyje kalendoriai turi savo specifinį charakterį - knygos formato kalendoriuose talpinami lengvo pobūdžio skaitymėliai, eilėraščiai, su viena diena nesenstanti informacija, praktiški patarimai ir t.t. Čia gi, minimame kalendoriuje leidėjai įterpia dar porą straipsnių, kurie taip derinasi su kalendorine dvasia, kaip degu to šaukštas medaus puodynėje. Šitokie straipsniai visai nepakelia kalendoriaus vertės, o jį tik paverčia žemoskonio ir pigios rūšies pamfletu.

Štai kad ir L. Lygumiečio rašinys "Posūkiai" (17 - 20 psl.). Jame autorius svarsto eilę posūkių, nukreipusių mus nuo "lietuviško gyvenimo normalių vėžių", pradėdamas 1940 m. Šitie svarstymai gal ir vietoje būtų periodinėje spaudoje, kur būtų galima polemika. Liūdniausia tai, kad L. Lygumietis į įvykių raidą ir 1974-sius metus žiūri dar 1940-jų metų akimis ir to laiko mastais matuoja ir šių dienų padėtį, užmiršdamas, kad per trisdešimt beveik penkerius metus pasikeitė ne tik žmonių ir tautų santykiai, bet net ir pačios kartos, kurios aktyviai įsijungia į aktyvų kultūrinį ir visuomeninį lietuvišką gyvenimą. L. Lygumiečiui visai neaišku, kad tiems patiems tautiečiams, išaugusiems ir subrendusiems už Lietuvos ribų, negalioja tie jausmai, tie išgyvenimai, tos kategorijos, kurias atsivežė ir kuriomis gyveno vyresnioji karta. Šitokiu, nuo gyvenimo atitrūkusiu žvilgsniu zvelgdamas į dalykus bei faktus matuodamas, L. Lygumietis atvirai kelia nepasitikėjimą dabartine bendruomene kaip tokia. Nepasiūlydamas nieko konstruktyvaus, o tik sėdamas piktą nepasitikėjimo sėklą, L. Lygumietis sąmoningai griauna bendruomenės pamatus, kuriais remiasi lietuvių išeivijoje išlikimo viltis.

Jeigu tame pačiame kalendoriuje L. Lygumietis savo rašinių pabarsto požeminių minų bendruomeninėje dirvoje, tai J.P. Kedys savo straipsniu "Pasivažinėjimai į okupuotą Lietuvą" siekia diskredituoti konkrečius asmenis, kurie bendruomenėje reiškėsi ir tebesireiškia savo pozityvia veikla ir besąlyginiu pasiaukojimu. Šį kartą J.P. Kedys taikiniu pasirinko žinomą darbuotoją ne vien Sydnejuje, bet ir visoje Australijoje - Bronių Stašionį. Mylėdamas savo tautą ir tėvynę, kuri pavergta reikalinga didesnės meilės ir respekto, o ne nuo jos nusigręžimo. Br. Stašionis šią vasarą lankėsi Lietuvoje. Štai ir visas B. Stašionio kriminalas. J.P. Kedys cituoja ištraukas iš pasikalbėjimo su B. Stašioniu "Gimtajame Krašte" kaip inkriminuojančią medžiagą - kam su B. Stašioniu buvo darytas interview ir antra, kodėl jis taip pasakęs.

Sena išmintis ir šiandie tebegalioja visuose kraštuose "jeigu esi Romoje, elkis kaip romėnas", todėl ir B. Stašionis, kaip neeilinis asmuo ir buvo užkalbintas minimo laikraščio, o iš kitos pusės, kas jame paskelbta, pats Stašionis negalėjo nei kontroliuoti, nei koreguoti. Tačiau ir toje cituotoje ištraukoje nieko nėra nei inkriminuojančio, nei išdavikiško, nei kokios politikos. Įdomiausia, Kedys įtaria B. Stašionį, kad jis lankėsi Lietuvoje nepasiprašęs leidimo. Kieno leidimo? Paties Kedžio? Krašto Valdybos? Bendruomenė juk nėra policinė institucija, kuri galėtų ar bent turėtų teisę kontroliuoti savo narius. Pagaliau kokias paslaptis B. Stašionis galėjo ten nuvažiavęs išduoti – karines, valstybines, pramonines, strategines? Jeigu toks leidimas bendruomenės nariui būtų privalomas, tai Krašto Valdyba jau seniai būtų pareiškusi viešą protestą ir p. Stašionį atleidusi iš pareigų, nelaukdama p. Kedžio intervencijos. Tačiau šitokios p. Kedžio keliamos nesąmonės turi aiškų tikslą - diskriminuoti ir eliminuoti aktyvų lietuvį (nesakau patriotą, nes šis žodis šių dienų santykiuose greitai, atrodo, išvirs keiksmažodžiu). Nesvarbu, kad tėra tik pikta insinuacija, bet ji paliks dėmes, o Kedžiui atnešė medalį, kaip jis sėkmingai kovoja bolševikiniame fronte.

Šičia atkreiptinas dėmesys į aiškią paralelę tarp Lygumiečio ir Kedžio: kaip prieš ketverius metus laikraštyje "Lietuvos Keliu" Lygumietis savo rašiniais griovė bendruomenės pamatus, paskelbdamas įtariamais ar atvirais okupanto bendradarbiais bendruomenės buvusias ir esamas vadovybes, o Kedys su talkininkais pasistengė eliminuoti vieną konkretų asmenį, lygiai toji pati taktika ir metodas pakartojamas čia minimame kalendoriuje. Ir vienu, ir kitu atveju aiškiai prasikiša šitos akcijos tikslas: tuo pačiu ardyti pačią bendruomenę, keliant ja nepasitikėjimą ir drauge eliminuoti jos konkrečius veikėjus. Ar tai čia yra tasai antibolševikinis frontas, kuriuo Kedys taip garsiai reklamuojasi?

Skelbdami šiame kalendoriuje aptartuosius Lygumiečio ir Kedžio rašinius, leidėjai tarsi pajuokai duoda ištrauką iš "Aidų" žurnalo "dėl bendradarbiavimo", kur pabrėžtinai pasakyta (cituoju iš to kalendoriaus): "ELGTIS RAMIAI, NUOSAIKIAI IR PROTINGAI"

"Nėra klausimo dėl išeivių santykių su tėvyne, bet yra klausimas, kaip protingai santykiauti, kad tėvynei pagalbėtume, o ne okupantui pasitarnautume. Pagal tai, mums atrodo, kad ne be pagrindo savo nusistatymu laikome. 1. kiek galint mažiau šį klausimą viešai spaudoje beprasmiškai kedenti ir 2. kiek galint ramiau ir nuosaikiau į dalykus žiūrėti. Antraip, tik įžiebsime savo tarpe beprasmišką nesantarą". (gaila, nenurodyta tiksli ištraukos metrika). Ir čia aiškiai prasikiša anos pusės taktika - vienokia konstitucija, o kitokia praktika...

V. Kazokas

***

BRAZINSKŲ REIKALU

A. Gustaitis, "Naujienose" sielodamasis, kaip ir visi lietuviai, Brazinskų likimu, rašo, esą Vlikas patarės mūsų laikraščiams nerašyti apie Brazinskus. Toks patarimas nebuvo Vliko jokiam laikraščiui duotas. Vlikas, Brazinskų advokato prašomas, pataré neruošti demonstracijų prie Turkijos atstovybių ir kitų įstaigų, nes jos būtų nukreiptos prieš Turkijos teismą. Tiesa, Turkijos teismas, Brazinskų bylos neišsprendęs per trejus metus, yra "visai nerangus", kaip jį apibūdino "Amnesty International", į kurį Vlikas kreipėsi, prašydamas jų paramos Brazinskams. Laiškus ir kitas siuntas galima siųsti Brazinskams betarpiai, ne per advokatą. Tačiau, jei norima sušelpti pinigais, prašoma siųsti per Vliką.

***

AUSTRALIJOS LIETUVIU FONDAS - MŪSŲ VISŲ REIKALAS

Lietuvybės išlaikymas Tavo rankose, tad remk Australijos Lietuvių Fondą

Pinigus siųsti A.L. Fondo vardu šiuo adresu:
Lith. Coop. Credit Soc. TALKA,
Box 4051. G.P.O. Melbourne, 3001.

***

Latrobe Valley Kariuomenės Šventės minėjimo dalyviai. Viduryje sėdi Krašto Valdybos pirmininkas V. Neverauskas ir V. Koženiauskienė, seniunė. Nuotr. J. Šeštoko.

STUDENTŲ ŽODIS

Redaktorė E. Žižytė, 18 Gloucester Rd.. Epping N.S.W. 2121 (tel. 869 - 1159)

PRANEŠIMAS VISIEMS STUDENTAMS

Tradicinis Australijos lietuvių studentų suvažiavimas įvyks šiemet gruodžio 26 - 31 dienomis Melbourne. Suvažiavimo reikalais informacijas galima gauti pas ALSS Melbourno skyriaus sekretorių: Joną Sadauską 28 Gardenia Rd., North Balwyn, Vic., 3104.

***

Dr. Karolis Kazlauskas

KAROLIS KAZLAUSKAS, MB., BS, DPM.

Įsigijo Psichiatro Specialybę

Daktaras Karolis, 31 metų amžiaus, 1973.10.24 d. išlaikė psichiatro specialybei egzaminus ir įsigijo psichologinės medicinos diplomą. Baigęs Melbourno University High School, medicinos mokslus studijavo Melbourno universitete ir baigė 1966 metais. Trejus metus internu dirbo mokomojoj Austin ligoninėje, o nuo 1969 m. psichiatrinėje Plenty ligoninėje (Mont Park). Šiuo metu išvažiuoja trumpam laikui į Ararat psichiatrinę ligoninę pavaduoti ligoninės vedėją. Grįžęs dirbs Larundel psich. ligoninėje (Bundoora, Melbourno priemiestis).

Tai bene pirmasis jaunosios kartos lietuvis psichiatras. Egzaminams pasiruošimas nebuvo lengvas: du kartu savaitėje paskaitos universitete, neurologijos kursas Royal Melbourne ir St. Vincents ligoninėse, psichiatrija Parkville, Larundel ir Plenti psich. ligoninėse, vaikų psichiatrinės ligos - Melbourno vaikų ligoninėje. Egzaminuose praleidžiama gana sunkiai: iš 13 šiemet laikiusių tepraleista tik 3.

Karolis yra vedęs ir augina sūnų Dominyką, kuriam šiuo metu 8 mėnesiai amžiaus. Žmona Elena gydytoja ir iki gimdymo dirbo psichiatrinėse ligoninėse. Sūnui paūgėjus, yra pasiryžusi taip pat įsigyti psichiatrės specialybę.

Kitam "S.Ž." numeryje - pasikalbėjimas su psichiatru.

Melbourniškis

***

ŠNIBŽDĖJIMAI IŠ VISUR

Lapkričio 3 d. Melbourne įvyko ilgai lauktos vestuvės. Dr. Rimantas Šarkis apsivedė Dagmar Skapinskaitę. Prisirinko svečių iš visos Australijos palinkėti jiems daug laimės naujame gyvenime.

***

Nugirsta, kad PLJS Adelaidės skyrius žada leisti Žiniaraštį ir jį platinti Australijos jaunimo tarpe.

***

Sydnejuje kuriam laikui praranda savo gražiausias merginas! Už kelių savaičių išvažiuoja į Europą mokytojos: - Ugnė Kazokaitė, Violeta Bitinaitė ir Dalia Mickutė. Violeta grįš po kelių mėnesių, bet Ugnė ir Dalia žada pasilikti visus metus. Linkime joms daug sėkmės ir tikimės, kad nepamirš draugų Australijoje.

***

Per "Mūsų Pastogės" balių Melbourne studentai turėjo pasirodymą, jie buvo apsirengę kaip "spaustuvės velniai". Balius praėjo labai sekmingai.

***

Lapkričio 10 d. Sydnejuje įvyko Good Neighbour Council ruoštas "debiutančių" balius, į kurį prisirinko daug svečių iš šešiolikos tautybių. Baliuje dalyvavo imigracijos ministeris p. Grassby su žmona. Apie trečdalį lietuvių dalyvių baliuje sudarė studentai. Kaip debiutantė lietuvius atstovavo Eglė Žižytė ir jos palydovu buvo Ričardas Bukevičius.

***

Geros naujienos iš Melbourno! Kol visi kiti studentai dar laukia egzaminų rezultatų, o Artūras Gružauskas jau juos turi - laimingai užbaigė sunkų trečių metų medicinos kursą Melbourno U-te.

***

Adelaidės studentų baliuje

AKADEMINIS SAVAITGALIS

ALSS Sydnejaus skyriaus valdyba ruošia Akademinį savaitgalį 1974 m. vasario 23 - 25 dienomis. Valdyba maloniai kviečia studentus ir filisterius iš visos Australijos dalyvauti. Vietovė: Tahmoor australų skautų stovyklavietėje, kuri yra apie 60 mylių nuo Sydnejaus prie Picton'o. Žemėlapis bus išsiųstas visoms ALSS valdyboms ir atspausdintas sekančiame "Studentų Žodyje". Si stovyklavietė yra labai įspūdinga - virš 75 akrų kalnuotos žemės. Per vidurį sios žemės teka upė, ir visur stačios uolos ir kriokliai. Ten yra vienas didelis pastatas, kuriame bus vieta paskaitoms bei diskusijoms, ir norintieji galės ten miegoti. Tačiau miegojimui bus palapinės, kurias "Aušros" Tunto Vadovybė pažadėjo mums paskolinti.

Savaitgalio programa dar visai nesuplanuota, tačiau talpiname numatomą programą pirmosios dienos, t.y. vasario 23 d.

11 val. Savaitgalio oficialus atidarymas. Po jo seks pasitarimai studentų organizaciniais reikalais o taip pat bus pranešimas "Studentų Žodžio" reikalais.

1.00 val. barbeque - paruoš ALSS Sydnejaus valdybos.

4.00 val. Paskaitos ir diskusijos.

7.00 val. Vakarienė "King George IV" restorane, Picton'e.

Mūsų prelegentai bus įdomūs, vieta graži, mokestis nedidelis, kompanija gera - tai atvažiuokite!

Studentai ir filisteriai, kurie numato dalyvauti Akademiniame Savaitgalyje, prašome kuo greičiau pranešti apie tai savo valdybai, arba ALSS Sydnejaus Sk. sekretorei: Roma Maskvytytė, 7 Fleming St., Carlingford, N.W.S. 2118, Tel. 871 - 6269, arba pirmininkei: Eglė Žižytė, 18, Gloucester Rd., Epping, N.S.W. 2121, Tel. 869 - 1159.

Prašome ALSS Adelaidės ir Melbourno valdybas dar prieš sausio mėn. pabaigą pranešti mums apytikrį dalyvių skaičių, kad mes galėtume nustatyti mokestį.

ALSS Sydnejaus Sk. V-ba.

***

PLJS MELBOURNO SKYRIAUS NAUJIENOS

Iš PLJS Melbourno sk. komiteto, dėl persikrovimo darbais kitur, pasitraukė pirmininkas Paulius Jokūbaitis ir Komiteto narė Rūta Straukienė. Komiteto pirmininku dabar išrinktas Vytas Juška. Nauju nariu komitetan pakviestas Jonas Sadauskas. Tikimės, kad Vytui seksis vadovauti taip svarbiai jaunimo organizacijai. Pirmininko adresas yra: Vytas Juška, 26 Mulga St., Altona, 3018, Tel. 389 - 3629.

Persitvarkęs komitetas žada gruodžio mėn. šaukti pusmetinį susirinkimą ir ten iškelti ateities veiklos sumanymus: - Organizuoti Australijos lietuvių jaunimo suvažiavimą Melbourne laike Velykų, ruošti kultūrinius popiečius jaunimui, šokių vakarus ir BBQ's.

Diagnozė

Skotijos miestelyje gatve beeidamas žmogus staiga pargriuvo ir gulėjo nekrutėdamas. Susirinkę aplink skotai tarėsi, kas daryti.

Vienas autoritetingai pareiškė:

— Jis jau nebegyvas.

Adelaidės studentai iškilmiu metu stovi prie vėliavos

Imigracijos ministeris p. A.J. Grassby su ponia sveikina baliaus debiutantę Eglę Žižytę.

ŽODIS

LIETUVYBES ESTAFETE

M.D.E.

Tauta gali daug prarasti, išgyventi daugybę katastrofų ir vėl prisikelti; kai praranda sielą, ji praranda viską ir nebeprisikelia.

Pr. Gaidamavičius

Esame jau ne kartą girdėję, kad per mažai viešumoje, ypač jaunimo tarpe, diskutuojama lietuvių išeivijos ir ypač lietuvio jaunuolio pareigos bei uždaviniai Lietuvos reikalams. Dėl to kai kurių ir buvo sukritikuotas paskutinis PLJ kongresas, kad jis buvęs betikslis ir be jokių svarbesnių nusprendimų. Turėdamas gana daug įtakos jaunimui, kongresas neišnaudojo progos jį uždegti, sustiprinti lietuvišką dvasią, suformuluoti jo pareigas Lietuvai ir paskui konkrečiai jas vykdyti. Jaunimo atmintyje pasiliko tik socialinių bendravimų užmegstos pažintys. Tai, žinoma, taip pat svarbu, bet tai nebuvo pagrindinis kongreso tikslas.

Svarbiausias uždavinys jaunimui – tautos išlaisvinimas

Tikrai reikia džiaugtis, kad Fronto Bičiuliai 1973 m. gegužės mėn. suruošė simpoziumą, kuriame jaunimas dalyvavo, dėstė bei diskutavo mintis apie savo įsipareigojimus okupuotojai Lietuvai ir jos jaunimui. Čia buvo bent iš dalies atliktas tas didelis darbas – išbudintas jaunimas savo pareigoms. Simpoziumas dar buvo ir dėl to naudingas, kad ne vyresnioji karta, kaip paprastai, bandė jaunimui diktuoti, ką jis privalo ir ko neprivalo daryti, bet pats jaunimas galėjo išgirsti savo draugus dėstant jų pačių idėjas ir jausmus Lietuvos atžvilgiu.

Besiklausant įvairių pasisakymų, o drauge pareiškiant ir savo mintis, buvo prieita išvados, kad svarbiausias jaunimui uždavinys yra tautos išlaisvinimas. Iš tikrųjų gal tai ir pati didžiausioji jaunimo pareiga, bet labai sunku suprasti, kaip jaunimas gali galvoti ir stengtis nukreipti visas savo jėgas į tą didžiausią uždavinį, jeigu jis nekreipia pakankamai dėmesio net į kitas daug mažesnes savo pareigas išeivijoje. Jeigu nejauti savo pareigos lietuvybei, gyvendamas lietuviškoje aplinkoje išeivijoje, sunku net įsivaizduoti, kaip galima turėti stipresnį tautiškumo jausmą okupuotai Lietuvai. Tokį tikslą be tam tikros lietuviškos "treniruotės" sunku pasiekti. Kaip sportininkas negali iškart pasiekti aukščiausią rezultatą be nuolatinio ruošimosi ir be fizinio bei dvasinio susitelkimo, taip ir lietuvis jaunuolis turi pamažu bręsti lietuviška dvasia, vykdydamas visą tai, kas sudaro lietuviškumo esmę. Šios lietuviškumo žymės yra: kalba, papročiai, kultūra ir t.t. Jis turi pažinti Lietuvos praeitį ir būti susipažinęs su dabartine padėtimi. Toks lietuviškas brendimas yra lyg estafete, kur negalima ne trumpam momentui padėti gaireles, bet reikia ją, sukaupus visas jėgas, nešti ir perduoti kitiems. Lietuviškame darbe yra būtinas tęstinumas.

Jaunimo lietuvybės išlaikymas

Tad ką daryti, kad mūsų jaunimas išlaikytų lietuvybę? Tėvai, mokykla, organizacijos tuo labai sielojasi, bet aplinka ir oportunizmas šias pastangas kartais paverčia niekais. Jaunimas dažnai neišlaiko pusiausvyros ir lyg pakimba ore. Kai kas gal pasakys, kad mūsų jaunimas jaučia savo pareigas lietuvybei, nes vis dar tebeegzistuoja jaunimo organizacijos, klubai, ansambliai, ruošiama šventės, kongresai, stovyklos. Gerai, bet galima paklausti, dėl ko vis mažėja mokinių skaičius lituanistinėse mokyklose, vis mažiau jaunimo skaito lietuvišką spaudą, vis mažiau pasitaiko lietuviškai kalbančių. Keistai skamba, kai mes kartais didžiuojamės, o net ir spaudoje parašome, kad tas ar kitas jaunuolis kalba lietuviškai. Ar ne juokinga stebėtis ir didžiuotis, kad lietuvis kalba lietuviškai? O kaipgi kitaip jis turėtų kalbėti?

Tur būt, geriausiai lietuviškoje veikloje galėtų pasireikšti musų vidurinioji karta. Jie dar gerai lietuviškai kalba, nes baigę lietuvių gimnazijas, o universitetus jau baigę čia, išeivijoje. Jie yra pajėgus ir ekonomiškai. Bet kur jie dingę? Juk gal tik trečdalis jų yra pasilikę lietuviškoje visuomenėje, o kiti pražuvę, nubyrėję. Tai matant, net baugu pagalvoti, kiek dabar studijuojančio lietuvių jaunimo dar pasiliks purenti lietuviškos dirvos.

Tad verta tikrai rimtai susirūpinti mūsų ateitimi. Dabar dar vis dėlto yra nemaža jaunimo, kovojančio už mūsų idealus, dirbančio lietuvybei ir tautos išlaisvinimui. Tai yra džiugu, tai įžiebia mūsų širdims vilties kibirkštelę. Šis jaunimas yra vertas pagyrimo ir pagarbos. Jo pastangas reikia remti, kad nepriktrūktų pasiryžimo ir toliau.

Jaunimas nori konstruktyvios kritikos

Atrodo, kad dabar jaunimas yra per daug lepinamas ir giriamas. Giriamas, kai, pagyrimo užsitarnauja, bet taip pat giriamas, kai girti nėra už ką. Tai yra blogai. Visuomet reikia girti, kas girtina, ir peikti, kas peiktina. Jaunima reikia objektyviai įvertinti, be reikalo neužstoti, jo darbų ir veiklos nepagražinti.

Reikėtų viešai ir spaudoje ir per radiją iškelti jaunimo problemas, jo trūkumus, padėti jam konstruktyvia kritika susiprasti ir pataisyti pasitaikančias klaidas. Spaudoje yra daug rašoma apie jaunimo veiklą ir susirinkimus, bet reikėtų kartais parašyti, kad skaičius tų, kurie tokia veikla domisi, vis mažėja, kad susirinkimuose vyrauja anglų kalba. Jeigu noras kalbėti lietuviškai ir prisijungti prie lietuviškos veiklos vis mažėja, tai sunku tikėtis, kad ateityje lietuviškasis jaunimas perimtų tėvų darbus ir tęstu lietuvybės išlaikymo ar Lietuvos laisvinimo veiklą. Daugelis bijo jaunimą pakritikuoti dėl to, kad jo visai neatstumtų nuo lietuviškosios veiklos.

Pavyzdžiui, organizuojant sportininkų išvyką į Europą, daug apie tai spaudoje rašoma ir per radiją gidima kalbant; prašoma tuos sportininkus remti, kad jie Europos valstybėse galėtų skelbti mūsų tėvynės reikalus ir laimėti Lietuvai draugų. Nuėjus į vieną sportininkų susirinkimą, prieš jiems išvykstant į Detroitą, nustebau, kad per visą susirinkimą vyravo anglų kalba. Angliškai kalbėjo ne tik sportininkai, bet ir vyriausi vadovai su jais tarėsi tik angliškai. Pastebėjau kai kurių tėvų nustebimą ir pagalvojau, ar jie norės tą išvyką remti. Įdomu, kaip jie kalbės Europoje? Į tai reikia atkripeti rimtą dėmesį, nes kartais mes patys griauname tuos tikslus, kurių siekti raginame kitus.

Man tik juoką dažnai sukelia ilgiausi aprašymai apie naujas sukurtas lietuviškas šeimas. Iš tų aprašymų atrodo, kad tai pati veikliausia ir lietuviškiausia šeima, pasiryžusi dirbti lietuvybės išlaikymui. Bet praeina kiek laiko, ir niekur tos šeimos veiklos negirdėti. Taip labai greitai dingsta tos lelijos ir ramunėlės, nuvysta dobilėliai. Tokiais keliais nuėjo didelė vidurmiosios kartos dalis, ir dabar pasiliko didelis tarpas tarp senosios ir jaunosios kartos.

Rašytoja Birutė Pukelevičiūtė viename ateitininkų susirinkime ragino jaunimą nebijoti klaidų ir prie jų prisipažinimo, nes tik tokiu būdu galima subręsti ir tapti stipria, galinga jėga, kuri ne tik išlaikys tautos dvasią išeivijoje, bet kartu dirbs tėvynės išlaisvinimui. Taip pat ji pataré nenoréti būti amžinai jauniems, kuriems turi būti atleistos visos klaidos. Ateina laikas, kai žmogus turi subręsti savo galvojimu, elgesiu ir darbais. Tad bręskime ir būkime ta siela, kuri išgyvena visas katastrofas ir kuri vieną dieną sulauks tėvynės prisikėlimo.

"Laiškai Lietuviams"

***

Mergaitės iš Nuer tribe

GINČŲ SPRENDIMAS BEVALDŽIŲ (STATELESS) BENDRUOMENĖSE

Pasirodo, kad nuo pat pradžios bevaldžių bendruomenių apibrėžimas pasidarė ginčytinas objektas antropologistams lygiai kaip ir pats ginčų sprendimo procesas tose bendruomenėse.

Lucy Mair tvirtina, kad visur ir visuomet bus asmenų, kurie sieks išspręsti ir paveikti bendruomenės sprendimus savo naudai. Tik tada iškyla klausimas, kaip išspręsti tuos ginčus ir padarytas skriaudas tarp atskirų tautelių - giminių (tribes).

Toliau Lucy Mair sako: "Vakarietis paprastai supranta, kad ginčai turi būti sprendžiami tam tikrų asmenų, kurie yra valdžios paskirti".

Tačiau yra daug tautelių, kurios neturi centralizuotos valdžios, apie kurias Lucy Mair kalba, ir todėl kyla klausimas ar tos tautelės išviso turi kokią nors valdymo sistemą ar valdžią.

L. Mair siūlo, kad tos tautelės - bendruomenės, nors ir neturi centralizuotos valdžios, gali būti laikomos, kaip atskiros valstybėlės, kurios savo teritorijose turi tam tikrų taisyklių tvarkai palaikyti.

Bendrai valstybių funkcijos yra apsaugoti savo bendruomenės narius nuo vidujinių ir išorinių priešų ir daryti sprendimus už bendruomenės interesus.

Evans-Pritchard sako, kad bevaldžių bendruomenės yra tokios, kurios neturi centralizuoto autoriteto ir teisinių institucijų arba, kitais žodžiais tariant, neturi vakariečių tipo vyriausybės. Todėl bevaldžių bendruomenėse ginčų sprendimas gali būti įvykdomas tik tada, kai abi pusės sutinka, kad ginčas būtų sprendžiamas. Nežiūrint kad tokiose bendruomenėse yra vadas (chief) arba vyresnysis, turintis autoritetą, ginčų sprendimas nėra priverstinas, kaip vakariečių tarpe yra priprasta.

Tai gal geriausiai matoma iš Evans-Pritchard studijos apie NUER gyventojus, kur ginčai sprendžiami "Leopardo-odos vado" su kaimo vyresniųjų-seniūnų pagalba. Bet iš tikrųjų "vadas" neturi jokios sprendimo galios, o yra tik tarpininkas tarp ginčijančių pusių.

Kaipo kraštutinį pavyzdį imkime žmogžudystę. Čia žmogžudys siekia prieglaudos pas "vadą", kuris laukia tol, kol viskas apsiramins ir tada pradeda derybas su nužudytojo giminėmis ir stengiasi ginčą išspręsti tokiu būdu, kad nukentėjusiai pusei už netekusį artimąjį sumokama paprastai galvijais.

Kadangi Nuer gyventojai yra savimi pasitikį ir labai užsispyrę, tai nužudytojo giminės atmeta visas pasiūlytas kompensacijas ir stengiasi už padarytą jiems skriaudą nužudyti patį kaltininką arba vieną iš jo artimiausiųjų giminių. Iš tikrųjų toks kraujo nusikaltimo ginčas niekad netampa išspręstas, kol nėra kraujų atlyginta. Kadangi tas gali užtrukti keletą metų, tad nusikaltėlis turi sumokėti kompensaciją nužudytojo giminėms už laikiną ginčo išsprendimą.

Tačiau jeigu nužudytojo artimieji tuojau sutiktų su pasiūlyta kompensacija, tai tas reikštų didelį įžeidimą visai giminei, todėl stengiamasi kuo daugiausia pasiūlymų ginčo išsprendimui atmesti.

Vadas žino, kad jų atsisakymas nuo pasiūlytos kompensacijos nereiškia, kad nukentėjęs nenori priimti jos, ir dėlto jis užsispyrusiai verčia ir grasina gimines priimti kompensaciją.

Nors ir stengiasi nuzudytojo artimieji atmesti visus apsiūlymus nusikaltimui išspręsti, jie pagaliau sutinka priimti galvijus, kaipo atlyginimą, bet tik todėl, kad jie gerbia savo vadą.

Tas pavyzdys kaip tik ir rodo, kad tokios bendruomenės "vadas" yra tik paprastas tarpininkas, bet joks arbitras.

Šeimyniniuose ginčuose yra priimta, kad nuskriaustoji pusė eina pas vietinį "Leopardo-odos vadą" ir patiekia savo nusiskundimus. Vadas ir kaimo vyresnieji nagrinėja skundą ir po to pasiūlo sprendimą, pritardami vienai ar kitai pusei. Sprendimo pasiūlymas visuomet pranešamas įtikinančiu, bet ne per griežtu žodžiu.

Paprastai pasiūlymo priėmimas priguli nuo vado gerbimo ir vyresniųjų įtakingumo. Todėl abiem pusėm prieš efektyviai susitariant yra svarbu netik, kad jie siektų susitarimo, bet turi patys sutikti su tuo susitarimo sprendimu.

Kai kurios tautelės neturi vadų (chiefs), bet šaukia reguliarius susirinkimus, kuriuose sprendžia iškilusius ginčus. Pavyzdžiui, ARUSHA tautelė organizuojasi, kaip Gulliver vadina, parapijomis ir jose pasidalina į penkias amžiaus grupes: pradedant nuo kandidatų į jaunuolius iki seniausių - "pensionierių".

Kiekviena grupė savarankiškai organizuojasi: - šaukia susirinkimus ir renka savo kalbėtojus - atstovus. Būti renkami į atstovus nelabai norima, nes nešama didelė atsakomybė: atstovaujama už grupę ir nešama atsakomybę už ginčų sprendimą. Toks atstovas neturi jokių specialių įgaliojimų - teisių ir už per didelį stengimasį gali būti savo grupės atleistas.

Svarbiausia pareiga tokių atstovų - kalbėtojų yra atstovauti ginčuose įsivėlusias puses. Kur ginčai iškyla tarp dviejų atskirų grupių asmenų arba ginčas tarp dviejų asmenų tos pačios grupės nebuvo tinkamai išspręstas tai jis yra sprendžiamas parapijos susirinkimo.

Dar vienas ginčų sprendimo būdas yra diskusijų pagalba, kurį naudoja JIV tautelė, gyvenanti šiaurinėje Nigerijoje. Tai yra vienas iš komplikuočiausių ginčų sprendimas iš visų bevaldžių tautelių - bendruomenių. Jų "teismai" yra sudaryti iš eilės reprezentantų, kuriems vadovauja vadas. Jeigu sprendžiant ginčą liudininkų pasisakymai skiriasi, tai jie apklausinėjami su priesaika. Priesaika yra duodama prie SWEM (puodo su pelenais), kuris atneša ligą ir mirtį tam, kuris meluoja. Nežiūrint kad JIV tautelės teismai yra labai sofistiški, jos vakariečių teisių įtakos nepripažįsta ir teismo sprendimas įvyksta pusėms tarpusavyje susitarus - modus vivendi.

Tačiau sprendimas nepasiekiamas tol, kol abiejų pusių skundai "teismo valdininkų" viešai neišklausomi.

Iš aukščiau paduotų įvairių tautelių ginčų sprendimo pavyzdžių matome, kad bevaldžių bendruomenėse ginčai nėra sprendžiami trečiųjų teismų arba specialiai tam įgaliotų asmenų, bet ginčas yra pilnai išdiskutuojamas ir galutinis sprendimas atsiekiamas, kai abi pusės sutinka su tarpininko - atstovo, vyresniųjų ar vado pasiūlymu.

A.B.

***

"Ant jų namelio žvaigždelė sušvito..."
PETRĄ ir IEVĄ ARUS, sulaukusius sūnaus, sveikiname.

A.L.B. Melb. Apyl. Valdyba

"STELLA MARIS" MELBOURNO SCENOJE

Šį straipsnį spausdiname gerokai pavėlavę, nes po pašto streikų matomai buvo laiškas kur užkištas ir atėjo tik dabar. Straipsnis nenustojęs savo reikšmės, todėl jį dabar spausdiname.

Red.

Adelaidėje ir Sydnejuje matytas vaidinimas "Stella Maris" pagaliau atvyko Melbournan. Legendarinė 3-jų veiksmų drama parašyta rašytojo Jono Griniaus. Veikalą rezisavo Jonas Venslovavičius.

Šitam darbui Jonas ruošėsi daug metų, kol pagaliau svajonė išsipildė. Pasirinktas veikalas buvo ne vieną, o tris kartus su pasigėrėjimu parodytas Australijos lietuviškai publikai.

Apie pirmuosius du pastatymus žinau iš spaudos, tačiau šį kartą pati mačiau ir susidariau savo nuomonę. Taigi, bandysiu savo įspūdžiais pasidalinti su skaitytojais. Skirtinga aplinka, kita scena ir publika, artistų nuotaika veikalui duoda kitokį atspalvį.

Uždangai prasiskleidus pamačiau puikiai pagamintas dekoracijas, kurias paruošė Adelaidės dailininkas S. Neliubšys. Nustebau, kokia puiki arfa. Sužinojau, kad tai darbas N. Skidzevičiaus. Arfa ne tik iš tolo gražiai atrodo, bet ir praktiška. Ją galima išardyti dalimis, todėl nėra pavojaus, kad galėtų kelionėje sulūžti.

N. Skidzevičius šiame veikale vaidino Adalberto - lietuvio dailininko rolę. Jis senas scenos vilkas. Nors jis scenoje turi gerą patyrimą, bet kažkodėl tai savo gerai išmoktus žodžius taip skubino, kad daugelis žiūrovų negalėjo išgirsti viso poezijos grožio.

Kunigaikštytė Izabelė - G. Matulevičienė. Daug kartų mes ją matėme Melbourno scenoje įvairiose rolėse. Kiekvieną kartą ji kitokia ir kas kart vis geresnė. Gražu buvo žiūrėti, kaip jos lankstūs pirštai virpino arfos stygas, lyg iš tikrųjų ji būtų arfa skambinusi daug daug metų. Jos scenos patyrimas įtikino mus ją esančią neabejotinai temperamentinga itale kunigaikštyte.

Džiaugiausi matydama naują, jauną veidą scenoje princesės Beatrices vaidmeny. Žavėjausi p. V. Vanagaitės vaidyba, kuri vystėsi taip natūraliai ir su pasigėrėtinai gražia lietuvių kalba. Pasirodo, kad režisieriaus reikalavimas priverte jos silpna kalbos mokėjimą tiek ištobulinti, jog daugelis būtų galėjęs tikėti, kad ji gimus ir užaugus Lietuvos laukuose. Noriu pabrėžti, kad nors p. Vanagaitė ištekėjusi už nelietuvio, tačiau visada randa laiko lietuviškai kultūrai puoselėti ir didžiuotis savo kilme.

Kardinolo rolę pasigėrėtinai ir įtikinančiai atliko V. Vosylius. Jis šalia savo rolės dar ir scenos apsvietimą tvarkė.

V. Ratkevičius - Turino kunigaikštis Vitorio. Pradžioje jautėsi lyg jis būtų labai jaudinęsis, bet gal maža scena ir stoka vietos neleido jo judėsiams išsivystyti. Vėliau, trečiame veiksme, jo gabumai pilnai atsiskleidė ir žiūrovams paliko gerą įspūdį. Norėčiau pastebėti, kad kunigaikščio Vitorio grimas atrodė neuzbaigtas. Aiškiai matėsi vaselino blizgėjimas, na ir vaizdas neskustos barzdos irgi nelabai tiko.

Kardinolo tarną vaidino J. Česna, o J. Miliauskas kunigaikščio tarno rolėje galėjo būti daugiau itališkas negu žemaitiškas.

Neužmirštamą įspūdį paliko Paolo De Vincenso. Ši vaidmenį pasigėrėtinai atliko pats režisierius J. Venslovavičius. Jo laikysena, girtumas, grimas davė pilną vaizdą neblaivo didiko. Savo vaidyba jis sugebėjo pagauti publiką be jokių priekaištų. Nors kiekvienas supranta, kad režisuoti kitus aktorius ir matyti save tarp jų nėra lengva. Šiuo atveju atrodo, kad maža rolė tapo veikalo perliuku.

Bendras vaizdas labai geras. Gaila, kad scena šiam veikalui buvo per maža ir suspaustos rūmų saliono dekoracijos nedavė pilno iškilmingumo efekto. Kalėjimo scena gera. Scenos mažumas jautėsi ir kitų aktorių judesiuose. Labai skoningai parinkta muzika - p. A. Gučiuvienė. Prityrusia ranka garsų efektus tvarkė A. Grigonis.

Rolių žinojimas geras, tik man atrodo, kad sufleris, vietoj pagelbėjęs keliais žodžiais, gana balsiai be sustojimo sufleriavo ir visai be reikalo.

Režisierius, pasirinkdamas šį gražų veikalą, publikos neapvylė, bet priešingai, praturtino žiūrovus gražia poezija. Lauksime daugiau tokių veikalų. Dar kartą ačiū už gražų vakarą.

V.

***

KARIUOMENĖS ŠVENTĖ ADELAIDĖJE

Minint Kariuomenės Sventę Adelaidėje 18.11'73, dieną pasitaikė karšta ir tvanki. Gal todėl neperdidžiausias būrys tautiečių susirinko į Lietuvių Namus. Tačiau, kas atvyko, nesigailėjo.

Programa buvo kukli, bet turtinga tuo savo kuklumu ir prasme.

Minėjimą pradėjo L.V.S. Ramovės, Adelaidės skyriaus pirmininkas p. V. Patašius. Jis trumpai paminėjo šventės tikslą ir prasmę ir taip pat atsiprašė susirinkusius už įvykusį pakeitimą programoje.

Iš anksto kviestam paskaitininkui paskutiniu momentu iškritus, Krašto Valdybos pirmininko V. Neverausko paruoštą paskaitą (atspausdinta "M.P." Nr. 46) perskaitė J. Neverauskas.

Meninę dalį - poezijos ir dainų pynę, pavadintą "Praėjo Metų Eisena" išpildė N. Skidzevičius ir vyrų kvartetas, vadovaujant R. Kubiliutei.

Kvartete dainavo J. Baranauskas, J. Jaunutis, J. Neverauskas ir V. Opulskis.

Sceną puošė, mėlynoj šviesoj skęstanti Laisvės statula, gabių V. Opulskio rankų padaryta, ir puokštės gėlių.

Keičiantis dainoms ir poezijos žodžiams, pro akis praėjo visa Lietuvos karžygių istorija.

Kur snaudė tamsūs miškai, lietuviai barzdočiai galando kirvius, kalavijus aštrius, nes nuo Prūsų šalies padangėmis raitėsi dūmai, liepsnojo ir girios ir rūmai.

Gynė senovės lietuviai savo kraštą. Garbingais išdidžiais karais laimėjo daug žemių. Ir plati buvo Lietuva. Žmonės laimingi buvo turtingi - niekur nebuvo vergijos.

Keičiantis laikams, augant kitiems galiūnams, Lietuva savo laisvę prarado. Dabar lietuvis kovojo jau ne už savo žemę. Baudžiavos, rekrūtai ir tie pilki artojai, kada nevalion varė juos, vargus ėjo keliais, kaip Vilniuje kalvarijas. Tie ąžuolo lapeliai nukrisdami teisybę parodė, kad Lietuvos bernužėlių dalia nevienoda.

Praėjo metų eisena. Žagres palikę dirvoj, karan išėjo vyrai. Tu neverk, brangi mergele, grįšime linksmai...

Vieni laisvi sugrįžo,
Kitiems rankas pasovė.
Tretiems ant lygaus lauko
Mediniai kryžiai stovi.

Lietuvos nepriklauskmybė buvo ne sapnas, ne svajonė, viliojusi dar vakar, be vilties. Pati savęs valdovė tautų eilėn įstojo Lietuva. Laisvame krašte išaugo jaunos Lietuvos karys.

Greta greton ir koja kojon
Zengia miestais ir kaimais žaliais
Tai kariūnai. Drąsa jaunystė eina
Lietuvai laimės ieškot...

Pirmą kartą pamačiau Lietuvos karį 1939 m. Nekantraudami laukėm Lietuvos kariuomenės įžengiant į Vilnių. Kasdieną bėgom, nešini rudens gėlėm, pasitikti jų Gedimino gatvėj, bet įžengimas vis buvo atidedamas. Vieną ankstyvą rytą mama pasakė – "Šiandien eisime pasitikti Lietuvos kareivių į laukus".

Nuėję pora kilometrų už Vilniaus, pamatėme: dviračiai gulėjo grioviuose, o vyrai susėdę pakelėje valgė pusryčius.

Jų buvo nedaug. Tik žvalgai. Nustebo, kai prašnekom lietuviškai ir apkabino mamą, su ašarom akyse, tarytum savo tikrąją būtų suradę.

Geri tai buvo laikai: savi kariai, savi policininkai, su puošniom "faraonų" kepurėm, gatvėse tvarką palaikė. Savieji kariūnai dainuodami Šv. Ignoto bažnyčion žygiuodavo. Kariuomenės orkestrai sekmadienių popietėm parkuose maršus grodavo...

Neilgai... Ir vėl Lietuvos karejvėlius svetiman kraštan vežė ir vėl pasilikusios motulės namuose verkė... O kurie paspruko į žaliąjį mišką, okupantui ugnimi skolą atskaitė.

Kam leidai, motule, kam leidai
Išeit mane vargo keliu?

Aptemo Lietuvos padangė. Daug sūnų ir dukterų atsidūrė svetimuose kraštuose, kaip paukščiai iš lizdo išmesti...

Ieškojau tėviškės tamsioj nakty
it kapas.
Kur tu, tėvyne, kur tu Lietuva?...
Ir iš nakties ir iš tamsos ir iš
šešėlių
Atsiliepė: – aš čia - gyva...

Ir nors ir dunda, trankosi griaustiniai, mes, Tėvyne, Tavęs neužmiršom ir tikime Tave vieną dieną vėl laisvą matyti...

Kvarteto dainos skambėjo gražiai. Vyrai perdavė jas nuotaikingai. Kai kurių dainų interpretavimas buvo kitas ir įdomus. N. Skidzevičius poeziją skaitė giliai įsijautęs į žodžių prasmę. Pynę pabaigus, publika atsidėkojo gausiais plojimais ir šauksmais. Šventės minėjimą organizavo L.V.S. "Ramovės" valdyba. Dainas paruošė ir akomponavo R. Kubiliutė. Poezijos ir dainų pynę sudarė ir režisavo J. Neverauskas.

Lietuvių Namų sodelyje nuleidus vėliavas, sugiedojom Tautos Himną ir Maldą.

Prie vaišių stalo ramovėnai ir svečiai praleido pora malonių valandų. L.V.S. "Ramovės" pirmininkas p. V. Patašius nuoširdžiai padėkojo programos dalyviams, paruošėjui dekoratoriui ir kun. A. Spurgiui, kuris Šv. Mišių metu pasakė labai prasmingą, gilų, daug kam ašarą išspaudusį, pamokslą.

V. Marcinkonytė

***

GEELONG

Gruodžio mėn. 22 d. 7 val. vak. Geelongo Lietuvių Namuose yra ruošiamos suneštinės, atsisveikinimo išleistuvės p.p. Vladui ir Kostancijai Ivaškevičiams, kurie Geelongo apylinkėje yra vieni iš pirmųjų kolonijos gyventojų, jie pirmieji prie Geelongo įsigijo vištų ūkį. Savo kruopščiu darbu gerai užtikrino savo senatvę.

Geelongiškiams p. Vl. Ivaškevičius buvo gerai žinomas, kaip ALB -nės pirmininkas, Lietuvių Namų teisinis reikalų tvarkytojas, Krašto Tarybos atstovas, lietuviškų pamaldų išlaikymo Geelonge gynėjas, ilgametis Sąjungos valdybos kasininkas ir didelis spaudos mylėtojas, net ir pats yra parašęs eilę įvairių straipsnių mūsų vietinėj spaudoj.

P. K. Ivaškevičienė yra pagarsėjusi lietuviškos šeimininkės gabumais, savo "tortais" ir labiausiai tai "Raguoliais", kurie keliaudavo net į tolimiausias lietuvių kolonijas.

Sąjungos Valdyba, suprasdama lietuviško darbo svarbumą išeivijoje ir didelę reikšmę vietos lietuvių gyvenime, kviečia visus lietuvius is arti ir toli atsilankyti į ruošiamą atsisveikinimo vakarą Lietuvių Namuose, palinkėti Ivaškevičiams gero įsikūrimo Melbourne, naujame name.

Norinčius dalyvauti, prašome užsirašyti iki gruodžio 21 d. pas bet kurį S-gos Valdybos narį, arba skambinti telefonu A. Zenkevičienė 71139 ir J. Gailiui 214235.

G.L.S-gos Valdyba

***

PASIKEITIMAI S–GOS VALDYBOJE

Prieš kurį laiką valdybos kasininkas p. J. Manikauskas po valdybos rinkimų sunkiai apsirgo ir turėjo keletą sunkių operacijų ligoninėje, dabar jau sugrįžo į namus. Nors sveikata žymiai pagerėjo, bet vis dar žmonos ir gydytojų priežiūroje užtruks ilgesnį laiką, kol galės grįžti prie savo pareigų ir darbingo žmogaus gyvenimo.

Tokiu būdu į valdybą kasininku yra pakviestas sekantis kandidatas p. Vl. Adomaitis, adresas: 3 Waitara Grove, Norlane, Vic. 3214.

G.L.S-gos Valdyba

***

PASTATYTAS PAMINKLAS

Visuotinio susirinkimo narių pageidavimu pravesta rinkliava ir pastatytas a.a. Jono Tilindžio atminimui antkapis.

Vėlinių proga kun. P. Dauknys antkapį pašventino.

Nors tik dalis lietuvių teaplankyta, bet rinkliava užbaigta su paminklo pašventinimu, nes surinktos aukos padengė susidariusias išlaidas. Visi pateisinami dokumentai įrašyti į kasos knygą Revizijos Komisijos patikrinimui.

Šis gražus lietuvių pavyzdys, tegul būna perspėjimas visiems lietuviams ir ypač viengungiams, tuojau parašyti testamentus įgaliojant patikėtinius jūsų turtui administruoti po mirties.

Jau laikas susiprasti, kad testamento parašymas nepagreitins mirties, bet tik sutaupys brangų laiką ir pinigus lietuvių organizacijoms ir draugams.

Velionis nepaliko testamento jo kuklios sutaupos ir sklypas $5000 - $4000 vertės tikriausiai nueis rusų naudai, Lietuvoje paliko dukra. Nors vietos advokatai darė visas pastangas išreikalauti pinigų paminklui, bet gautas atsakymas, kad negalima, nes tai būtų prieš valstybės įsakymus.

G.L.Š-gos Valdyba

***

CANBERRA

KARIUOMENĖS ŠVENTĖS MINĖJIMAS

Šventės minėjimas buvo pradėtas pamaldomis St. Marys koplyčioje. Šv. Mišias atnašavo kun. P. Butkus ir pasakė labai jautrų, tai dienai pritaikytą, religiškai patrijotišką pamokslą. Mišios buvo atnašautos už visus žuvusius karius ir partizanus dėl Lietuvos laisvės.

Antroji minėjimo dalis įvyko po pietų 3 val. Lietuvių klube, kur gausiai susirinko tautiečiai. Minėjimą atidarė Ramovėnų pirmininkas p. R. Martišius. Jis trumpoje kalboje priminė žuvusius karius ir partizanus, kurie buvo pagerbti atsistojimu ir minutės tyla.

Po to sekė p. J. Janulaičio paskaita, kuris trumpai aptarė karą, kaip tarptautinį fenomeną, istorijoj.

Padarė trumpą apžvalgą šių dienų jėgų pusiausvyros ir įtampos, kurioje mes gyvename.

Po to trumpai kalbėjo kun. P. Butkus. Jis nupasakojo savo seimos narių išgyvenimus rusų caristinės ir komunistinės okupacijų metais. Patvirtindamas, kad tiek anais tiek dabartiniais laikais mūsų jaunimas siunčiamas ne Lietuvos ginti, bet rusų imperijos. Baigdamas įspėjo saugotis vilko avies kailyje.

Toliau sekė meninė dalis, kurią išpildė jaunimas. K. Jankutė ir R. Gružauskaitė paskambino piano keletą dalykėlių. G. Čeičytė padeklamavo eilėrastį. Oficialioji dalis buvo baigta Tautos Himnu.

Po to sekė užkandžiai su alučiu ir privatus pasikalbėjimas tarp draugų.

Dalyvis

***

TAVO AUKA "MŪSŲ PASTOGĖS" SPAUSTUVEI ĮGALINS IŠLAIKYTI LIETUVIŠKĄ GYVĄ ŽODĮ DAR ILGAI AUSTRALIJOJE.

KĄ AŠ MAČIAU AMERIKOJE

A. Mauragis

(TĘSINYS)

SEKMADIENIS STOVYKLOJE

Jau iš pat ankstyvo ryto į stovyklą prigužėjo daug svečių iš Clevelando, Chicagos ir Dievas žino is kur. Mačiau svečių tarpe latvių, estų lenkų skautų vadovų, o bendrijose ir valgyklos patalpose buvo panašu į kermošių.

Sulaukiau ir aš mielų svečių, kurie atvažiavo mane aplankyti. Pirmieji tai buvo p. Sandargai. Nė vieno iš jų anksčiau nepažinojau, bet gerai žinojau iš Genės Vasiliauskienės nupasakojimų ir tų fotografijų, kurias ji man nesigailėjo parodyti, supažindindama su naujais giminėmis Amerikoje. Taigi džiaugiausi nauja pažintimi.

Daktaras šaltokas, žemaitiško būdo vyras, daug nekalba, mėgsta pajuokauti, ponia labai panaši į seserį Gėnę, jei p. Jokūbaitienė ir nebūtų supažindinusi, būčiau lengvai pažinęs, kad tai mano naujoji giminaitė. Abu sūnūs gražiai išaugę, puikiai kalba lietuviškai, gražios išvaizdos vyrukai. Vyresnysis jau vedęs p. Jokūbaičių dukrelę, labai gražią mergaitę, stebėjausi jos meilumu ir iškalbingumu, reta dabar rasti taip gerai išaugintų mergaičių, kurios, tokiame amžiuje, norėtų kalbėtis su senesnios kartos žmogumi, kaip aš pats, visais gyvenimo liečiančiais reikalais. Džiaugiausi ta jauna karta, kurią mačiau Sandargų ir Jokūbaičių šeimose.

Su ponia Sandargiene apkalbėjome tą bendrą mūsu nelaimę, kuri mus ištiko su mylimos Violetos mirtimi. Na, ką dabar padarysi, yra dalykų, kurie nuo mūsų nepriklauso ir su kuriais turime apsiprasti ir priimti kaip likimine dalią. Taip mums besidalijant įspūdžiais ir mintimis prie turtingai apkrauto vaišių stalo, atvyko kita mano miela viešnia p. Veronika Nagienė

Su generolu Nagiu - Nagevičium ir jo ponia susipažinome dar Lietuvoje, vasarodami paskutinę vasarą pas dr. Joną Šliupą Palangoje. Tą vasarą mes dairėmės su dr. J. Šliupu kaip pabėgti į Švediją, bet mums nepasisekė, turėjome pakeisti planus, ir čia mums padėjo generolas Nagius. Jis turėjo leidimą iš vokiečių okupacinės valdžios išvažiuoti iš Lietuvos ir apsigyventi Vokietijoje bet kurioje vietoje. Vieną dieną jis mums sako;

– Mieli bičiuliai, man jau laikas išvykti ir jus palikti, nenusiminkite, būnant Vokietijoje pirmas mano rūpestis bus jus atsikviesti pas save. Važiuoju į Bregenzą, ten bus saugu, praeitame kare tas miestas buvo belaisvių pasikeitimo vieta, tas pats bus ir šiame kare, todėl jo nebombarduos. Aš pats ten važiuoju, pasirūpinsiu ir jums leidimą.

Atsisveikinome su p. Nagiais, mažai turėdami vilties kada nors pasimatyti. Po dviejų savaičių gauname iš generolo laišką, kuriame jis kviečia mus pas save į Bregencą.

Pasitaikė, kad Vienos statybinė firma Bauhüte verbavo Kretingoje darbininkus į Vokietiją. Mudu su dr. J. Šliupu pasinaudojome ta proga ir atsidūrėme Vienoje, o iš ten su generolo Nagio kvietimu atsiradome Bregenze. Buvome užregistruoti, suteikta teisė neribotam laikui gyventi tame ramame mieste. Tik čia mus ištiko nauja nelaimė: dr. J. Šliupas greitai buvo iškviestas pasakyti kalbą į Berlyną ir ten, ištiktas širdies smūgio, miré. Mūsų draugystė su Šliupais iširo, bet su Nagiais pasiliko. Nuo to laiko, gyvendami keturius metus vieno likimo artimai sujungti, susidraugavome ir kai reikėjo išsiskirti, buvo tikrai liūdna. Mes išvažiavome į Australiją, o Nagiai kiek vėliau išvažiavo į Ameriką. Generolas tikėjosi dar būti naudingu, jis svajojo, kad Amerikos lietuviai įvertins jo talentą ir jam paves, patikės suorganizuoti Lietuvos kultūros muziejų. Deja, amerikonai generolu Nagiu nesusidomėjo ir jam jokio kultūrinio darbelio nepasiūlė. Jis jautėsi labai nelaimingas, man tai rašė keliuose laiškuose. Jam greitai mirus, mūsų susirašinėjimas su Veronika nenutrūko. Ji taip pat skundėsi sveikata, skundėsi sunkiu darbu, skundėsi vienuma...

Dabar, kai aš ją pamačiau tokią atjaunėjusią, tokią energingą, nei kiek nesusenusią, lygiai tokią kaip mačiau Shwarzache paskutinėj jų gyvenamoje vietoje, Austrijoje, tiesiog nustebau.

Ji man atvežė iškepusi pyragaičių - vaišinkis taip kaip Bregenze, kada mes dalijomės paskutiniu duonos kąsniu. Jautru buvo susitikti. Kai jau gerai pabendravome ir įsikalbėjome, aš jai sakau:

– Tu, Veronika, taip gerai atrodai, sveika esi, ištekėk, ko čia vienai vargti. Atvažiuotum pas mus į Australiją tikrai pripirščiau gerą vyrą. Žinoma, ne generolą, mes tokių neturime, bet kokį buvusį leitenantą, tai tikrai, nesigailėsi. Deja, ji purtė galvą sakydama, kad daugiau jau nebetekėsianti.

Malonu buvo prisiminti tiek daug gerų draugų ir tiek daug sunkių valandų.

Besisvečiuojant atėjo pamaldų metas. Pamaldų vieta toli, gal apie kilometrą, diena karšta, mano svečiai atsisakė vykti, jiems per karšta.

Pamaldos vyksta toje pačioje vietoje, kur vyko didieji laužai, čia vieta labai graži, šlaitai ir apačioje aikštelė. Skautų ir svečių prisirinko labai daug, 5 kunigai pamaldas laikė labai iškilmingai.

Po pamaldų grįžau prie savo svečių. Po pietų prasidėjo didysis paradas. Tai buvo stovyklos triumfalinė valanda. Apie tai jau rašė Rasa Milvydaitė.

Gal but, tik tiek įdomu pažymėti, kad buvo prisimintos visos buvusios tautinės ir jubiliejinės skautų stovyklos, pradedant nuo pačios pirmosios, kuri įvyko 1928 metais Panemunėje. Buvo pakviesti išeiti į priekį visi pirmosios tautinės stovyklos dalyviai, esantieji šioje stovykloje. Išėjo tik penki: v.s. P. Jurgėla, v.s. A. Saulaitis, s. S. Lazdinis, v.s. P. Karalius ir aš.
Visose kitose pasirodė didesni skaičiai dalyvavusių skautų.

Po visų didžiųjų iškilmių svečiai ėmė skirstytis. Pavakary mano svečiai, pirmieji p. Sandargai atsisveikino ir prašė užvažiuoti kurią dieną pas juos į Clevelandą. Vėliau ir p. Veronika Nagienė atsisveikino. Palydėjau aš ją iki stovyklos vartų ir grįžau pats vienas be vilties kada nors dar kartą pamatyti.

Tą sekmadienį susitikau su daug kitų savo senų pažįstamų, su kuriais teko pasidžiaugti, bet kiekvieną apibūdinti būtų gal per daug šiame rašinyje, todėl paliksiu kitai progai.

Vakare buvo rodomos įvairios skautiški filmai iš ankstyvesnių stovyklų gyvenimo, o jaunimas linksmai šoko didžioje salėje. Kermošiaus linksma nuotaika buvo užkrėtusi visus. Vyresnieji rinkosi į atskirą salę ir tenai dainomis ir žaidimais, pasikalbėjimais turėjo malonumo pabendrauti. Rodėsi, kad visa stovykla tą vakarą gyveno vestuvių nuotaika. Reikia manyti, kad tokie subūrimai, tokie pasilinksminimai daug ką suveda į lietuvišką šeimų sukūrimą.

Su Done susitariau rytoj iš pat ryto važiuoti į Clevelandą apžiūreti mieso, ir aplankyti vieną kitą lietuvišką instituciją, vieną kitą pažįstamą. Jaunimas dar ūžia, bet senimui jau laikas miegoti.

Tokiais vakarais man visados kažin kodėl darosi liūdna. Gal dėl to, kad gyvenu šios dienos paskutines akimirkas, kai rytoj atsikelsiu, ši diena jau bus virtusi vakar, kurios jau daugiau niekados savo gyvenime nebesusitiksiu. Skirtis man visados liūdna. Labanaktis.

(Bus daugiau)

***

Veronika Baronaitė - Nagevičienė jaunuose metuose

Jubiliejinėj stovykloje Beaumont, Ohio. Dalyviai dalyvavę 1928 m. I-je tautinėje stovykloje A. Panemunėje. Iš kairės į dešinę v.s. A. Mauragis, v.s. A. Saulaitis, s. S. Lazdinis, v.s. P. Jurgėla ir v.s. P. Karalius. Nuotr. V. Bacevičiaus.

PADĖKA

Sydnėjaus Lietuvių Klubui pradėjus veikti, žemiau išvardintos mūsų mielos Ponios atėjo į pagalbą dirbti sunkų darbą virtuvėje be atlyginimo: Mikutavičienė, Nagienė, Kondreckienė, Protienė, Jablonskienė, Valiokienė, Dambrauskienė, Medelienė, Vinevičienė, Kaufeldienė, Kyzelienė, Petrikienė, Bann, Bačiulienė, Dambrauskienė.

Jūs dėka ir darbštumu, virtuvė pajėgė pasotinti visus skaniais valgiais už ką Joms reiškiama nuoširdi padėka.

Dabar, atėjus oficialaus atidarymo dienai ir vėl mūsų darbščios bitelės - darbininkės atėjo pagalbon - savo skaniais valgiais apkrovė mūsų stalus ir nenuilstomai dirbo: Birkmanienė, Šliogerienė, Vinevičienė, Dambrauskienė, V. Ramanauskienė, Jablonskienė, M. Kavaliauskienė, Čelkienė, Mikutavičienė, Šliteryte, Skirkienė, Medelienė, Liubanskienė, Kaufeldienė, Doneliene, Stašionienė, Osinienė, Daniškevičienė, Montvidienė, Valiokienė, Bartkevičienė, Statkienė, Makauskienė, Jurjonas, Šapariené, Miniotienė, Mauragienė Bernotienė, Mickutė.

Ypatingai dėkojame p. E. Birkmanienei kuri parodė didelį organizacinį gabumą ir ištvermę vadovaudama šiai iškilmingai puotai nuo pradžios iki pat pabaigos be jokio poilsio.

Jei kurį nors iš mūsų padėjėjų per neapdairumą čia nepamineta, prašome mums atleisti.

Dėkingi Jums

Sydnejaus Lietuvių Klubo Valdyba

įvairenybės

KIEK GYVENS KOLIZIEJUS?

Flavijų amfiteatras, arba Koliziejus, buvo statomas amžiams

Čia išsitekdavo apie 50 tūkst. žiūrovų. Šis antikinis paminklas Romoje - seniausio stadiono didžiulė elipsė - visada žavėjo savo grožiu ir harmonija. Daugiausia Koliziejus nukentėjo nuo turtingųjų Romos šeimų Barberinių ir Farnezių, kurie praė jusiais amžiais grobstė jo akmenis savo rūmų fasadams.

O dabar Koliziejus turi naujų priešų. Dieną ir naktį judantis automobilių srautas sukelia žemės vibraciją. Nuo sienų vis dažniau krinta akmenys ir tinko gabalai. Pasirodo plyšių. Antžeminę vibraciją papildo dar ir požeminė: vienintelė Romos metro linija eina prie pastato pamatų.

***

GERIAU KETURIOS PUSĖS

Įžymų graikų matematiką Euklidą kartą paklausė jo mokytojas:

– Ką geriau pasirinktum – du sveikus obuolius ar keturias lygias puses?

– Žinoma, mokytojau, keturias puses.

– O kodėl? Juk tai vienas ir tas pats.

– Anaiptol. Pasirinkdamas du sveikus oboulius, kaip aš sužinočiau, sukirmijęs jų vidus ar ne.

***

BALTŲ KRYŽIUS

Münchene leidžiamas žurnalas "ABN - Correspondence" rugsėjo - spalio numeryje įdėjo žinutę apie masinių deportacijų iš Lietuvos, Latvijos ir Estijos minėjimą New York 1973 birželio 24 d. Tai taip pat buvusi gera proga pademonstruoti prieš tuometinį L. Brežnevo vizitą JAV-se. Paminėta gubernatoriaus Rockfellerio proklamacija, skelbianti Masinių Deportacijų iš Pabaltijo Dieną. Aprašytas minėjimas prie lietuviško kryžiaus Meadows - Corona parke, kuriame dalyvavę radio, TV ir spaudos atstovai. Tas kryžius buvo pastatytas pasaulinės parodos New Yorke metu. Dabar jis esąs populiariai vadinamas Baltiškuoju Kryžium.

***

Auksas

Chemijos profesorius per paskaitą paklausė studentą:

— Kaip atrodys auksas, jei jį paliksime atvirame ore?

— Tiek mes jį ir tematysime.

Tauriai lietuvei, mielai bičiulei

EUGENIJAI LEVICKIENEI

mirus, jos vyrą, dukterį, sūnų, marčią, žentą, anūkus ir gimines nuoširdžiai užjaučia

Paulius Rūtenis

PADĖKA

Tragiškai žuvus mano mylimam vyrui GARY JONES, skausmo valandoje suteikus moralinės paramos, gerb. kun. P. Butkui ir visiems užjautusiems žodžiu, raštu, gėlėmis palieku nuoširdžiai dėkinga. Gilus ačiū.

Dalia Grybaitė - Jones ir mano Tėvai

"LIETUVIŠKOJI SKAUTIJA"

Lietuvių Skautų Vadovybė užsimojo šiais Jubiliejiniais metais išleisti seniai planuotą lietuvių skautų steigėjo v.s. Petro Jurgėlos veikalą "Lietuviškoji Skautija". P. Jurgėla ne tik pirmosios skautiškos literatūros kūrėjas, bet ir autorius kitų istorinių veikalų ir vertėjas iš svetimųjų kalbų. Bet "L.S." yra daugiausia pasišventęs laiko, daugiausia surinkęs svarbios medžiagos ir atpažinęs tūkstančius skautiškos istorijos liudininkų ir vietų. Šiame veikale bus plačiai atverta skautavimo pradžia, sąjūdžio plitimas, ideologinis pradas ir džiuginantis darbas milžiniškoje sistemoje. Tai bus didingas paveikslas, išpuoštas 100,000 kūrybingų lietuvių jaunuolių darbais ir pasišventimu tarnauti Dievui, Tėvynei ir Žmonijai.

Knyga didelio formato (apie 800 psl.). Pagrindinės turinio dalys: lietuvių skautų istorija ir skautijos nuopelningumas. Knyga – spaustuvės prieangyje. Bet šiam didžiuliam veikalui išspausdinti reikia finansinės garantijos.

LSS įgaliotas Vajaus Komitetas širdingai prašo Jus skubiai ateiti į talką su finansine parama. "Lietuviškosios Skautijos" rėmėjus grupuosime:

1. leidėjai (paaukoję ne mažiau $25.00);
2. garbės prenumeratoriai (ne mažiau $25.00);
3. prenumeratoriai (ne mažiau $10.00, tokia knygos kaina ją užsisakius dabar) ir
4. aukotojai - rėmėjai (paaukoję bent kiek).

Leidėjai ir garbės prenumeratoriai bus atžymėti knygoje, o pirmieji prenumeratoriai ir aukotojai – spaudoje.

Jūsų skubus atsiliepimas į prašymą bus pirmoji garantija darbą pradėti. Šiam darbui sutelktinis entuziazmas, vieningas sutarimas visų aktyvių ir neaktyvių skautų ir jų rėmėjų būtų veiksmingas aktas mūsų skautijos ateičiai. Uztat nedelsdami siųskite savo įnašą knygai "LIETUVIŠKOJI SKAUTIJA", kuri bus pats geriausias skautų darbų liudininkas lietuvių tautai ir gražus palikimas jaunajai kartai.

Siųskite:
Juozui Bružui, 7103 Avenue X, Brooklyn, N.Y. 11234.
Čekius išrašykite: "Lietuviškoji Skautija".

***

Kalėdinės dovanos

Tik per Angliją greičiau, pigiau, geriau.

Siūlome labai aukštos kokybės dovanų siuntinį, kuris bus naudingas kiekvienai šeimai Lietuvoje.

KALĖDINIS 1973.

3¼ jardų puikios vilnonės angliškos medžiagos eilutei, 3 jardai storos crimplene medžiagos moteriškam kostiumėliui arba moteriškam paltui, vyriški nailoniniai marškiniai arba bliuskutė, vyriškas arba moteriškas labai geros rūšies megztinis, 1 vilnonė gėlėta skarelė, 2 gėlėtos nailoninės skarelės, 2 p. vyriškų arba moteriškų vilnonių arba nailoninių kojinių, 2 jardai crimplene medžiagos suknelei, arba 1 sv. vilnonių mezgimui siūlų, 2 jardai crimplene medžiagos suknelei, arba 1 sv. vilnonių mezgimui 1 sv. šokoladinių saldainių dėžė, 20 angliškų cigarečių.

Kaina su įskaičiuotu muitu ir visomis persiuntimo išlaidomis $100.00

Maisto siuntinius sudarome pagal pareikalavimą.
Kas pageidauja pats sudaryti siuntinį, siūlome šiuos dalykus:

3¼ jardų labai geros angliškos kostiuminės medžiagos	$30.00
1 jardas storos su ornamentais crimplene medžiagos	$4.25
1 jardas crimplene medžiagos suknelėms	$4.00
Nailoninis kailis moteriškam paltui	$22.00
Dirbtinis mink moteriškam paltui	$36.00
Vilnonė medžiaga žieminiam paltui	$24.00
Vilnonė gėlėta skarelė	$5.50
Komplektas moteriškų nailoninių apatinių baltinių	$6.50
Perukai, įvairių spalvų	$25.00
Nailoniniai marškiniai	$6.50
Vilnoniai arba Acryleno nertiniai	$13.00

Priimame užsakymus: auto mašinų, motociklų, dviračių, televizijos aparatų, šaldytuvų ir kt. Persiunčiame pinigus už tokias prekes, kurių negalima iš čia pasiųsti.

Baltic Stores Ltd.
(Z. Juras),
421 HACKNEY RD., LONDON, E. 2. Telef. 01 739 8734.

Sudarome testamentus, administruojame nuosavybes, persiunčiame palikimus prekėmis arba pinigais į Lietuvą arba kitas šalis.

SYDNEY LIETUVIŲ KLUBAS

RUOŠIA BENDRAS KŪČIAS

Klubo Valdyba ruošia bendras Kūčias nariams ir jų šeimoms, gruodžio 24 d. 8 val. vak. Klubo patalpose.

Mokestis $2.50 asmeniui, pensininkams ir moksleiviams $1.50, vaikams iki 12 metų nemokamai.

Norintieji dalyvauti prašomi registruotis iki 17.12.1973 m. įmokant mokestį.

NAUJŲ METŲ BALIUS

GRUODŽIO 31 D. 20 VAL.
Gros nuolatinis Klubo orkestras.
ĮĖJIMAS $3.00 (įskaitant ir vakarienę)

Stalų užsakymai, įmokant pinigus, priimami Klubo raštinėje iki 27.12.1973 m.

KARIUOMENĖS ŠVENTĖS MINĖJIMAS SYDNEJUJE

Sydnejaus lietuvių organizacijos dalyvavo pamaldose su vėliavomis. Prieš altorių išsirikiavo keturios vėliavos: ramovėnų, sportininkų, ateitininkų ir skautų. Pamaldas laikė ir pritaikytą šiai dienai pamokslą pasakė kun. P. Butkus. "Dainos" choras / vadovaujamas dirg. Br. Kiverio, giedojo giesmes. Žmonių buvo pamaldose susirinkę daugiau kaip kad būna paprastais sekmadieniais.

3 val. p.p. Sydnejaus Lietuvių Klubo patalpose įvyko minėjimas. Sceną dekoravo Algis Plūkas. Atidarius scenos užuolaidą, pasirodė Kauno Karo Muziejus karių paminklas su dviem vėliavom iš šalių ir pasigirdo giesmės ir apeigos, kurios būdavo atliekamos švenčių metu prie to paminklo Lietuvos nepriklausomybės laikais. Transliuojama buvo iš plokštelės. Transliacijai pasibaigus, ramovėnų pirmininkas p. Saudargas tarė atidaromąjį žodį ir pats paskaitė trumpą Lietuvos kariuomenės įsikūrimo apžvalgą ir Vinco Kudirkos vieną eilėraštį.

Toliau "Dainos" vyrų choras, diriguojamas Br. Kiverio, padainavo tris daineles: "Dunda , trankosi griaustiniai"; "Jau pravertos dvaro stonios" ir Zitai Belkutei akomponuojant, "Kur tas kelelis ilgas". Publikai katučiais reikalaujant pakartoti gražiai sudainuotą dainelę, vyrai padainavo "Plaukia Nemunelis pamažu..."

Programai pasibaigus, užbaigiamąjį žodį tarė p. Augustinavičius ir apdovanojo mažą dovanėle dirg. Br. Kiverį ir Algį Plūką. ak

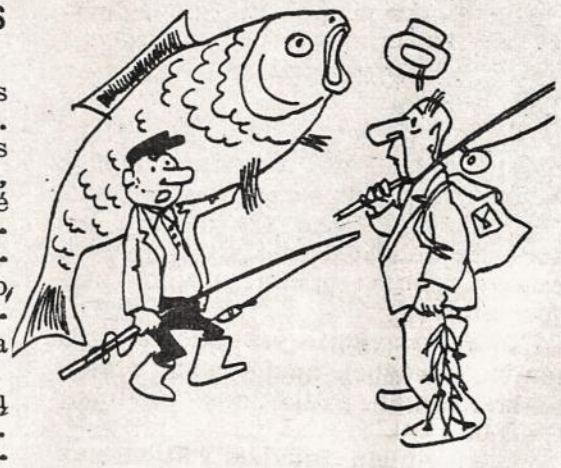

— Šiandien aš pagavau tik vieną štuką

RAMOVĖNŲ KREIVULĖ

Sydnėjaus lietuviai, kaip ir tinka narsiems kariams, neturėdami po ranka padoresnio priešo, kovoja tarpusavy. Skyriaus valdyba, nors ir pralaimėjusi garbės teisme, tebelaiko savo narį Kutką už borto. Ramovės susirinkimo pirm. Kedys pareiškė, kad byla bus tęsiama iki galo, atseit kol paskutinis ramovėnas iškeliaus anapus.

Malonu girdėti, kad p. Kedys vis geroj sveikatoj ir vienaip ar kitaip kovojančių pirmuose apkasuose.

Adelaidės ramovėnai neišleido Dariui ir Girėnui pagerbti numatyto "M. Pastogės" pusės numerio, nes reikalas buvo pradėtas ne komandos keliu. Drausmė buvo atstatyta, bet apie Darių ir Girėną nė šnipšt.

***

Iš Adelaidės "Jūsų Pastogės"

LIETUVIŲ LAIDOJIMO BIURAS
FUNERALS OF DISTINCTION PTY. LTD.
17 RAILWAY PDE.
FAIRFIELD, N.S.W.
TEL. 72-5408. Veikia visas 24 valandas per parą.

KELIONĖMS Į EUROPĄ, AZIJĄ IR AMERIKĄ KREIPKITES Į LIETUVIŲ KELIONIŲ BIURĄ

Palangą Travel

644 GEORGE ST., SYDNEY. AUSTRALIA 2000

TURIME IR ĮVAIRIŲ ATOSTOGINIŲ TURŲ BEI EKSKURSIJŲ PO PACIFIC SALAS. SKAMBINKITE TEL. 26 3526

LIETUVIAI AUSTRALIJOJE

NEWCASTELIO LIETUVIAMS

Newcastelio Apylinkės Valdyba rengia Kalėdinę eglutę ir vaišes apylinkės lietuviams KALĖDINĮ POBŪVĮ, kuris įvyks gruodžio mėn. 16 d. 2 val. p.p. St. Peters Hall, Hamilton (ne Masonic Hall Cardiss, kaip anksčiau "M.P." buvo rašyta). Kviečiame visus apylinkės lietuvius į šį gražų tradicinį pobūvį.

Valdyba

***

"DŽIUGO" TUNTAS

"Džiugo" Tunto metų užbaigimo sueiga įvyks gruodžio mėn. 16 d. Visi "Džiugo" Tunto nariai renkasi Šv. Jono bažnyčios kieme nevėliau kaip 11.40 val. Organizuotai dalyvausime pamaldose. Po pamaldų "Džiugo" Tunto Tėvų Globos Komitetas, Lietuvių Namuose, visiems parūpins lengvus užkandžius. Sueiga prasidės 2 val. ir tęsis maždaug iki 3.30 val. Bus oficialiai tuntui pristatytas naujas tuntininkas s.v.v.sl. N. Ramanauskas. Po to bus rodomos filmos iš buv. Jub. Stovyklos, padarytos v.s.v.sl. R. Milvydaitės.

Taip pat norėčiau dar kartą priminti visiems, kurie yra numatę dalyvauti vasaros stovykloje, kad nedelsiant užsiregistruotų pas "Džiugo" Tunto vadovus. Laiko nedaug liko.

Buvęs tuntininkas Vl. Stasiliūnas

***

PRANEŠIMAS

Sydney Liet. Mot. Soc. Gl. D-ja praneša, kad Lietuvių Sodyboje jau baigta antroji namų statybos stadija. Sodyboje dabar yra aštuoni butai, kurie jau apgyvendinti seneliais. Numatyta tuojau pradėti trečios stadijos statybą.

Tautiečiai, kurie yra užinteresuoti Lietuvių Sodyboj apsigyventi, prašomi kreiptis į patikėtines telefonu: 59 - 2608.

Lietuvių Sodybos Patikėtinės

LITUANISTIKOS INSTITUTAS

Visais neakivaizdinį Instituto skyrių liečiančiais informaciniais reikalais kreiptis į Ignų Serapiną, šio skyriaus direktoriaus adresu: 2543 W, 69th St., Chicago, Ill. 60629, U.S.A.

SYDNEJAUS LIETUVIŲ SKAUTŲ KŪČIOS

Sydnejaus lietuvių skautų tėvų komitetas ir "Aušros" tunto skautai ir skautės ruošia tradicines Kūčias ir Tunto sueigą.

Šios tradicinės skautų Kūčios ir sueiga įvyks š.m. gruodžio mėn. 16 d. 15.30 val. Lidcombes St. Joachim parapijos salėje.

Visi skautų tėvai, skautų rėmėjai, geradariai, skautų vadovai ir buvę tunto skautai ir skautės maloniai kviečiami atvykti.

"Aušros" Tunto Tuntininkas

***

PRANEŠIMAS

Gruodžio 29 d. nuo 11 val. Sydney Liet. Mot. Soc. Gl. D-ja ruošia iškylą Liet. Sodyboje 23 Laurina Ave, North Engadine. Užkandžiai ir atsigaivinimui gėrimai bus gaunami Sodyboje.

Prašome visus maloniai atvykti ir susipažinti su mūsų Lietuvių Sodyba.

Valdyba

***

PAIEŠKOJIMAS

Paieškomas Edvardas Baranauskas, 29 m. amžiaus, prieš 10 metų gyvenęs Perth mieste, ar apylinkėse. Ieško Lina Dundoraitė - Slabokienė gyv. 332 E. 200 Str., Cleveland, Ohio, U.S.A. Arba rašykite į "Mūsų Pastogės" redakciją.

***

KIEK AŠ SUŽINOJAU!

Prieš mėnesį laiko buvo paskleistas gandas, kad sovietų propagandai skleisti Australijoje yra reikalingas redaktorius. Pasirodo toks redaktorius atsirado ir jau išleido pirmąjį leidinį, tiesa, ne toks, koks buvo skelbtas, bet tikslas tas pats, - sukiršinti Australijos lietuvius. Ir tas kiršinimas jau prasidėjo. Sako netikėk gandams - pasitvirtino.

***

Sydney Daily Telegraph gruodžio 1 d. paskelbė tokią mažą žinutę - "$200 for 'Red' slur". Ten rašoma: Lenkas katalikas Tadeuss Handerek iš Yagoonos pasiskundė teismui, (District Court) kad jis buvo įžeistas tautiečio, pavadinant jį komunistiniu simpatiku. Teismas už tokį įžeidimą priteisė $200 baudos.

Ši žinutė yra reikšminga ir mums, dažnai mėgstame savo oponentą komunistu išvadinti, neturėdami tam jokio įrodymo. Prikąskime liežuvius.

***

Plunksnos Klubas praeitą savaitę parodė lietuviškus filmus Sydnejaus Liet. Klubo mažoje salėje. Žmonių buvo prisirinkę pilna salė. Buvo rodoma šie filmai - apie dr. L. Šimutį, prel. M. Krupavičių ir Jaunimo Centrą Chicagoje.

***

Kas metai Australijoje yra išleidžiamas kalendorius, jis neturi vardo, kiekvienas prekybininkas, įmoninkas, komersantas, kuris nori turėti savo vardu išleistą kalendorių, nuperka tam tikrą skaičių tų kalendorių, uždeda savo firmos etiketę ir paleidžia į pasaulį. P. ir O. Grosai, žinomi Sydnejaus prekybininkai, pastebėję, kad tame kalendoriuje yra įrašytos kone visų tautų tautinės šventės, jie pareikalavo, kad tame kalendoriuje būtų įrašyta ir Lietuvos Nepriklausomybės Šventė vasario 16 d. Kalendoriaus leidėjas sutiko ir šiais metais tame kalendoriuje, kuris leidžiamas įvairiais vardais, yra atžymėta Lietuvos Nepriklausomybės Diena. Kalendoriaus tiražas siekia apie ketvirtį milijono.

Ponus Grosus sveikiname už gražią iniciatyvą.

Dailininkas L. Urbonas neseniai aplankė naująsias Klubo patalpas, Bankstowne ir, pasigrožėjęs modernia statyba, apgailestavo, kad sienos tuščios. Klubo Valdybai prašant, dailininkas Urbonas papuošė Klubo sienas keliolika tapybos kūrinių, jų tarpe yra keletas dailininko žymesniųjų darbų.

***

NIAGARA
RECEPTION LOUNGES

SU EUORPIETIŠKAIS PATIEKALAIS

VESTUVĖMS - PIETUMS - SUBUVIMAMS

Gali dalyvauti nuo 40 - 350 asmenų

Neribotas mašinoms pastatyti plotas

12 RESTWELL ST. BANKSTOWN

Užsakymus priima: Paul & Elena BIRKMANIS

TELF: 709 - 3749, 709 - 2018

LITHUANIAN CLUB LTD. 73 74

SYDNEJAUS LIETUVIŲ KLUBE

16 - 18 East Terrace, Bankstown

TEL: 708 - 1414

SEKMADIENĮ IRGI ŠOKAME NUO 6 – 10 VAL. VAK.

KLUBO VALANDOS

4 - 10.30 v.v. pirm. - ketv.
4 - 12 v.v. penk.
12 - 1 v. ryto šešt.
12.30 - 10.30 v.v. sek.

UŽKANDŽIŲ BARAS

6 - 8 val. vak. pirm. - penk.
5 - 10 val. vak. šeštadienį
1 - 8 val. vak. sekmadienį

ŠEŠTADIENIAIS ŠOKIAI!

4 asmenų kapela nuolatiniai groja klube. Muzika patiks "senimui" ir jaunimui. Repertuare virš 400 dalykų.

* Užkandžiai bus servuojami šokių vakarais.

NAUJŲ METŲ SUTIKIMO BALIUI – JAU LAIKAS REZERVUOTI STALĄ!

REIKALINGI GĖRIMAI NAMUOSE!

Alus, degtinė, vaisvandeniai ir kiti. Klube jų galima gauti normaliomis kainomis. **Pirkdamas gerimus kitur, nuskriaudi savo Lietuvišką Klubą!**

MELBOURNO BENDRUOMENĖS

NAUJŲ METŲ BALIUS

Ruošiamas Camberwell Civic Centre. Kontinentalinis orkestras, Dennis Catering Vakarienė. Gerimais prašome patiems apsirūpinti. Pilnas patamavimas. Pradžia 7.30 val. vak.

Bilieto kaina $7.00 platintojai - K. KAZLAUSKAS, TEL. 531882,

A. BALTRUKONIENĖ, TEL. 866304, A. POCIUS, TEL. 385969.

Bilietus užsisakyti ir apmokėti iki gruodžio 23 d.

Melbourno Apylinkės Valdyba

Šiomis dienomis Londone, išgyvenęs vos 45 metus amžiaus, mirė filmų artistas Laurence Harvey. Jis beveik dvejus metus žinojo turįs vėžį, bet visada buvo linksmas, smagus. Jau visai nusilpęs pats parašė savo nekrologą: "Laurence Harvey, artistas ir direktorius - jis įnešė į savo profesiją truputį gyvenimo ir įvairumo".

Pažymėtina, kad Laurence Harvey buvo kilęs iš Lietuvos. Jis visada ir visomis progomis tai pabrėždavo kad esąs lietuvis. Anglų spauda jo ankstesnį vardą ir pavardę pateikia iškraipytai Larushka Mishka Skikne. Gal Laurynas Mykolas Skiknys?

***

Dėl nežinomų priežasčių solistas Ed. Kaniava į Australiją neatvyks.

***

"Ne Ta Traviata" atidedama kitų metų vasario mėnesiui, skelbtu laiku neįvyks, bet dideles klaidos nepadarysite, jei atvyksite į klubą ir pasigerėsite dail. Urbono paveikslais.

***

Š.m. lapkričio 6 dienraštis "Tiesa" rašo, Vilkaviškio rajone, Raudvės kolchozo laukuose nebelikę nei vieno vienkiemio, nes buvę pastatyta 60 butų Karklinių ir Degučių gyvenvietėse.

***

LAIKAS ATNAUJINTI "MŪSŲ PASTOGĖS" PRENUMERATĄ.

PADĖKA

Sydnejaus Lietuvių Klubo nariui p. P. Bačiuliui už padovanotas Klubo bibliotekai knygas. Gen. St. Raštikis "Kovose dėl Lietuvos" tris tomus, Pulk. K. Ališauskas "Kovose dėl Lietuvos nepriklausomybės 1918 - 1920", Kun. P. Butkus "Tautų Šventovėse", Kun. Sabaliauskas "Nuo Imsres iki Orinoko", St. F. Rūkiene Vergijos kryžkeliuose" J. Matūzas "Šaulių Sąjungos Istorija" reiškiame nuoširdžią padėką.

Klubo Valdyba

MŪSŲ PASTOGĖ

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY "OUR HAVEN"

Australijos Lietuvių Bendruomenes laikraštis.
LEIDĖJAS: - ALB Krašto Valdyba
Adresas: Box 130 P.O. Rundle St., Adelaide.
Leidėjo ir "M.P." Administracijos adresas: Box 4558 G.P.O. SYDNEY N.S.W. 2001
Redaktorius A. Mauragis
Redakcijos adresas: 82 Victor Ave., Picnic Point, N.S.W. 2213
Redakcijos Tel. 77 - 6707
Redakcija rankraščius taiso ir trumpina savo nuožiūra.
Administracijos Tel. 649 - 9062.

"M.P." prenumerata metams	$10.00
pusei metų	$5.00
Užsienyje metams	$12.00
Atskiro Nr. Kaina	25 centai

Už skelbimų turinį neatsakoma.

PRINTED BY ROTOR PRESS PTY. LTD.